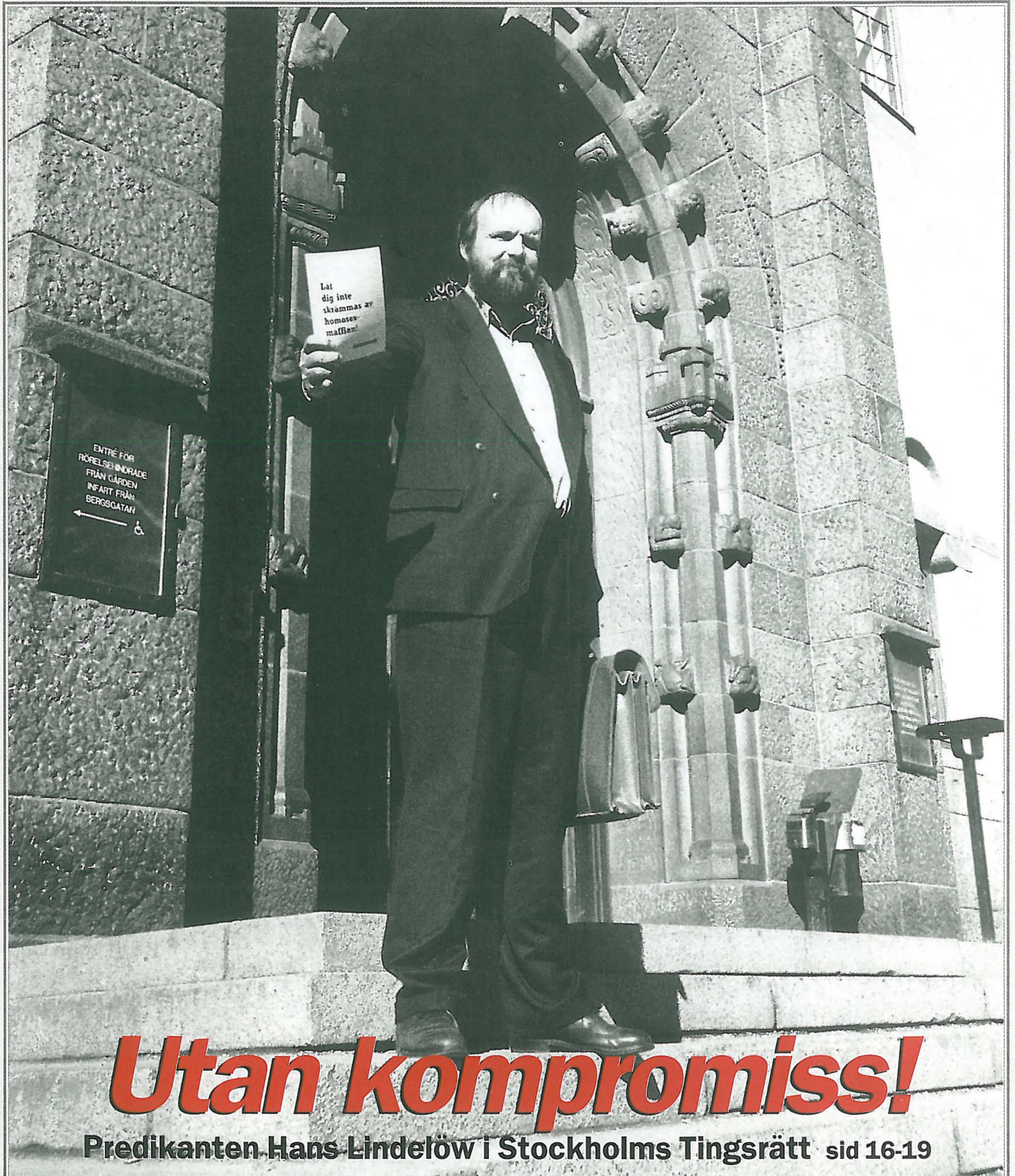

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Utan kompromiss!

Predikanten Hans Lindelöw i Stockholms Tingsrätt sid 16-19

UR INNEHÅLLET

UTBLICK	3
<i>Ortodox nej till 666</i>	
APROPÅ	4
<i>"Pingstsamfundet" - aktuell debatt. Tid för uppgörelse!</i>	
VÄGVISARE	7
<i>Han ömkade sig över dem</i>	
PREDIKAN	8
<i>Vem är lärjunge?</i>	
REPORTAGE	16
<i>Maranatapredikant inför rätta</i>	
BIBELSTUDIUM	25
<i>...att så uppfylla all rättfärdighet...</i>	

Tidningen MARANATA!**ANSVARIG UTGIVARE**

Stina Fridolfsson
stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION

Ulla Näsholm
ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson
mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén
berno.viden@maranata.st

OMSLAGSBILD
Thommy Jacobsson
ADRESS

Bällstavägen 100
Box 201 34
161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.maranata.st
E-mail: info@maranata.st

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5,
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring
sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag
Bromma 2000

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA utges
6 ggr/år av Maranataförsamlingen
i Stockholm.

©Maranata

För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

KRISTID?

Så nu är vi alltså i den situation som våra pionjärer varnade för.

Redan 1883 deklarerade Wecko-Posten baptisternas principiella inställning mot att ta emot statligt stöd. I sin bok *Statskyrkodebatten* skrev C A Hessler:

"Baptisterna avisade av flera skäl den utvägen. Det väsentliga skälet var att staten måste ha kontroll över hur medlen användes, och varje kontroll betydde ett störande ingrepp i samfundens liv."

År 1965 varnade Arne Imsen i boken *I världen, men icke av världen* för farorna med de statsbidrag som börjat flyta in till kristna folkhögskolor och även till församlingarna genom olika studieförbund:

"Genom dessa frikostiga anslag får staten ett allt större inflytande över en betydande sektor av frikyrkoförsamlingarnas verksamhet. Vad detta kommer att leda till i en krissituation förstår nog var och en."

En krissituation. Är vi inte där nu? När pastorer och organisationer attackeras för att en yngling vågat citera bibeln rätt, väljer att göra avbön för vad som sagts. Borde de inte istället varit självklart att med kraft förbehålla sig rätten att predika vad Guds Ord säger? Men det är ju inte lätt, när man inte ens i annonseringen vågat antyda att showen handlar om något annat än underhållning.

Med påkostad reklam på bussar, reklampelare och i skolor inbjöds Malmös ungdomar till en fyra-dagars-show på Baltiska hallen i Malmö. "Världens starkaste män, proffsiga skateboardåkare, cyklister med mera, tillsammans med våra skickliga dansare i toppklass i fyra unika shower." o.s.v. Nio kristna församlingar stod bakom arrangemanget.

Men så blev det problem. En amerikansk rullskridskoåkare berättade om sin kristna tro. Han nämnde bland synder som förtjänade döden också homosexualitet. Många blev upprörda. Polisanklagan för hets mot folkgrupp, tidningsskrivelser, skolor avbröt samarbetet med de församlingar som stod bakom showen.

Ansvariga pastorer skyndade att skriva ett pressmeddelande, där man beklagar det uttalande som uppfattades vara nedsättande mot homosexuella. Det hjälpte inte. Församlingen tog inte avstånd från uttalandet om homosexualitet tillräckligt kraftfullt, förklarade en skolledare, och beslutet om att avstänga medarrangörerna från allt samarbete med kommunens skolor kvarstår.

Situationen har hårdnat ytterligare, när ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning (HomO) nu gått ut och deklarerat, med vad som hände i Malmö som exempel, att han ämnar föreslå regeringen att statligt stöd till trossamfund med denna diskriminerande syn på homosexuella ska dras in.

De organisationer, skolor och församlingar som

valt att söka statliga subventioner för sin verksamhet, har allt mera anpassat sig. Tidningen Midnattsropet basunerade under hela sin tid ut varningar för utvecklingen. Flygblad skrevs med budskap som inte fick utrymme på annat sätt än att spridas utanför kyrkor, konferenser och bidragsanpassade tillställningar. Fortfarande finns några outtröttliga, väckande och förargelseväckande budbärare, som fortsätter kampen för evangelium.

-Om en väckelserörelse inte ska förlora sin identitet måste den i varje tid och i varje läge stå helt fri och oberoende i sina relationer till staten, en position som äventyras då väckelseförsamlingen etablerar förbindelser för att få någon del av sin försörjning garanterad av de medel som hör kejsaren till.

Så skrev Arne Imsen 1977. När varningarna för bidragsberoende gick ut, förklarade många övermodigt att dessa subventioner inte på något sätt var bundna till några villkor. Och så fort något krav på motprestation ställdes, så kunde man naturligtvis dra sig ur...

För några år sedan drabbades Livets Ord i Uppsala av skandaliserande tidningsskrivelser på grund av att någon i undervisningen anbefallt bibelns rekommendationer när det gäller föräldraskap och aga. Bidragen till deras friskola hamnade i riskzonen. Efter en behändig rensning bland kursmaterialet kunde man förklara att undervisning som rekommenderade aga inte längre förekom. Så kunde faran den gången elimineras. Vilken fara? Jo, att förlora bidragen! Att det finns en annan långt allvarigare risk att förlora fästet i den kristna trons fundament, betyder tydligen mindre. Ödesdigra resultat av denna feghet ser vi i dagens skolkras.

Homo-ombudsmannens hotfulla agerande provocerar nu fram nästa steg. Hur ska trossamfundet handla om valet står mellan bibeltro eller bidrag?

Kyrkor och organisationer, trollbundna av bidrags-ekumeniken, kommer aldrig att vända om. Hur ska varje enskild kristen agera?

Min vän, som läser detta: GÅ UT TILL HONOM utanför lägret! Vi är kallade att följa Lammet vart det går. Det finns en kamp som är värd att kämpa, för att vinna det eviga livet! Läs och predika allt Guds Ord! Likbildas med vår Herre och Frälsare, som snart kommer igen för att hämta dem som hör honom till – de Filadelfiakristna som tagit vara på Guds Ord och inte förnekat Hans namn.

Text:
Stina Fridolfsson

Ortodoxt nej till "666"

"Från Nero till Shengen" rubriceras en artikel som är införd i den ryska dagstidningen "Nezavisimaja Gazeta" den 22/3 i år.

Den ryska ortodoxa kyrkan har i en skrivelse till sitt lands regering uttryckt bestämd oro med anledning av datoriseringen av folk-bokföringen i Ryssland. Kyrkan protesterar mot införandet av såväl ett identifikations-nummer som ett individuellt, elektroniskt kort och mot streck-kod-systemet på dokument och varor. I streck-koden döljer sig vissa symboler som påminner om talet sex, och kyrkan kräver "respekt för de troendes känslor och att bevara ett nyktert, kristet tänkande", och påminner om att vilddjurets märke enligt Joh. Uppb. har att göra med talet 666.

Kyrkan vill inte att ryska medborgare eller några medborgare i något land med huvudsakligen ortodox befolkning ska ingå i ett internationellt övervaknings-system som har en operativ bas i Strasbourg.

Rysslands regering har uppdragit åt en styrelse för informations-politik att svara, och det svaret redogör för omständigheter som avser att visa att kyrkans farhågor är ogrundade. Ett

sådant omfattande projekt för registrering av varje enskild person som kyrkan beskriver har icke införts, menar Vladimir Korostelov, regeringens sakkunnige. Bl.a. har streck-koder inte införts på dokument, och de symboler i streck-koden som påminner om talet sex utgör i själva verket inte denna siffra, säger han.

Tidningen N.G. summerar med att nämna om att de kristna under de första århundradena fattade saken så att kejsar Nero var Uppenbarelsebokens vilddjur. Enligt ett sätt att skriva hans namn, med de grekiska talvärdena hos bokstäver, så motsvarar det talet 616, enligt ett annat - talet 666.

I Ryssland idag finns det sådana som menar att Rysslands patriark Aleksej II och de med honom ledande metropoliterna, är tillräckligt vilddjurslika ändå, den moderna tekniken förutan.

Text:
Hans Lindelöw

Hade Arne Imsen rätt?

Med stor förvåning läser vi ännu en artikel angående Arne Imsens död, insatt i den kristna rikstidningen Dagen 29/2 år 2000. Helt plötsligt, under rubriken "Brev från läsarna", framhålls den avlidne Maranata-pionjären Arne Imsen som en av väckelsetraditionens stora profiler. Detta är mer än häpnadsväckande. Varför denna uppmärksamhet, efter hans död och begravning? Eller vad menar Nya Dagen med att publicera detta påstående om Imsen? Vad hjälper det att bekransa profeternas gravar?

Tyvärr är sanningen denna att under 40 år har inte en rad av Arne Imsen publicerats, ej heller har Maranataförsamlingens mötes- och verksamhetsgrenar ens fått annonseras i Dagen, utan har medvetet bojkottats under alla dessa år.

Var och en som kan läsa, ser och förstår vad tidningen Midnattsropet, med Arne Imsen som ansvarig utgivare, har stått för under hela sin tid. Bland annat klargöres varför uttåget ur samfundsväsendet var nödvändigt, redan i 60-talets början. Många andra högaktuella budskap av Arne Imsen har Dagen förtigit; konsekvent och obönhörligt.

Maranataförsamlingen i Stockholm ställer med all rätt sam-

ma fråga som tidigare: Varför denna bojkott? Kan det möjligen vara dags att knyta an till väckelserörelsens Maranatarop, som profilen Arne Imsen förespråkade? Eller skall tidningen Nya Dagens innehåll förbli och än mer utvecklas mot kyrkokatolicism och ekumenismens träskmarker?

Församlingens Herre har aldrig fyllt nytt vin i gamla läglar, sådant har aldrig hänt under församlingens tidsålder. Utan nytt vin slås bara i de nya läglarna. Jesus varnar oss i Lukas evangelium: "Där den döda kroppen är, dit skola ock rovfågarna församla sig." (Luk. 17:37)

Vill slutligen påminna om Hebr.13:13-14:

"Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret" och bära hans smälek. Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden."

Text:
Folke Jacobsson

På sidorna 4-6 läser vi utdrag ur artiklar av ARNE IMSEN, med kommentarer och citat av pingstpionjärer som kämpat för den fria, bibliska församlingen, enligt den tro som blivit överlämnad åt de heliga:

"Pingstsamfundet" - aktuell debatt**Tid för uppgörelse**

Text: Arne Imsen

Den ekumeniska världsrörelsen har med sina internationella och nationella förgreningar en av sina främsta förutsättningar i en sekulariserad teologi, det stympade evangeliet med dess historiska Kristus. I detta faktum ligger både styrkan och svagheten hos denna av kyrkorna fortplantade reformrörelse. Med organisationsenhet och socialt arbete kan denna världsvida allians fungera som ett effektivt politiskt instrument för mellanfolklig utjämning och rättvisa. Men såsom en andlig samlingsrörelse på väg mot Andens enhet via provisoriska övergångsformer, är den verklig-hetsfrämmande och helt omöjlig.

För pingstväckelsens pionjärgeneration stod detta helt klart, och det bestämde deras hållning och stridsberedskap. Utifrån den fundamentalistiska bibelsynen fanns det inget rum för manövreringskonster i alliansmöten eller -konferenser. Det som skilde dem från de av modernism anfrätta frikyrkosamfundet var vitala trosangelägenheter såsom gudsbild, Kristusbild och världsbild. I första hand handlade det sålunda inte om traditioner, gudstjänst- och verksamhetsformer, utan helt oförenliga olikheter i själva gudsuppfattningen och synen på människan såsom fördömd och utom möjligheter till frälsning utan personlig tro och omvändelse till Jesus Kristus. - - -

I trettioalets början gavs på Filadelfia-förlaget ut en liten förklarande stridskrift med följande raka titel: *Varför vi icke deltaga i alliansmöten!* Pastor **Johnannes Hydén** var föredragshållare och skriftställare och i Evangelii Härold fick hans trettiotvåsidiga redogörelse okritisk uppslutning i form av recensio-

ner och polemiska uttalanden av eniga församlingsledare. Hydén säger så här:

-Den ekumeniska rörelsen banar väg för modernismen eller nytelologi. Det är ett känt och obestridligt faktum att flera av de mest framstående personerna i Ekumeniska mötet utgjordes av sådana, som i sina hemländer och långt utanför sina egna länders gränser gjort sig kända som banérförare för den nedbrytande nyteologin. Flera av vårt lands inom Svenska statskyrkan verkande präster ha även gjort sig kända som utpräglade modernister. Vid våra universitet, läroverk och övriga skolor och seminarier går kristendomsundervisningen i de flesta fall i modernistisk anda.

-Att icke de frikyrkliga samfundet i vårt land förmått hålla sig rena från modernismen, få vi gång efter annan belägg för. Vi vilja icke klandra, men då 'vi av sagt oss alla skammens smygvägar och gå öppet till väga' och ett tillfälle givits att deklarerat vår standpunkt, vilja vi göra det på ett sådant sätt, att ingen enda må vara i okun-ighet om vår uppfattning och position.

- - -

-Jag må villigt erkänna, att då Gud och en församling skänkt mig det förtroendet att vara en församlings predikant och föreståndare, så har jag ansvar inför Gud och människor för vad som förkunnas från den församlingens talarstol. Och så ansvarslöst kan jag icke handla, så att jag tillåter en person uppträda och predika, vars teologiska uppfattning för mig är okänd. Andra må praktisera det, men jag kan icke. Men det är, vad som sker genom våra dagars alliansrörelse. Man suddar ut gränslinjerna och frågar icke efter om personerna äro pånyttfödda eller ej, blott de ha en religiös tjänst i ett religiöst samfund. Så var det icke i frikyrkorörelsens begynnelse. Det visar oss de olika frikyrkosamfundens historia.

Lika litet som pionjärerna bebländade sig med grannars ekumeniska arrangemang, lika omöjligt var det för en ekumen att få tillträde till väckelseförsamlingarnas predikstolar. Det

var konsekvens i båda riktningarna. Men skälen till isolering och avståndstagande är flera och om möjligt ännu allvarligare, som exempelvis följande visar:

-Vi deltaga icke i alliansmöten, emedan vi tro på hela bibeln, sådan vi äga den i dag. Och vi ha förut visat, att detta gör man icke i våra dagars alliansrörelse, som är en avläggare till ekumeniska rörelsen. - - -

-Vi tro ock på de troendes dop i vatten, och gemenskap i bibliska församlingar. Bland dessa, som äro representerade i ekumeniska rörelsen och våra dagars alliansrörelse, äro de flesta av en helt annan uppfattning i dessa frågor, än vad vi äro. De flesta erkänna och praktisera spädbarnsdopet, vilket av oss förkastas, emedan det samma ej har något som helst stöd i Nya testamentets skrifter och är absolut främmande för anden i dessa heliga skrifter.

-De av staten erkända kyrkosamfundet ha upprättat sina gränslinjer för församlingsgemenskap, och dessa äro: Stads- och sockengränser. Frikyrkosamfundens gränslinjer varierar allt efter de olika samfundens kyrkobilddningar och konstitutioner och äro i de flesta fall främmande för de bibliska gränslinjerna. - - -

-Och då vi icke äro villiga att ändra på vår förkunnelse, så passa vi icke i den alliansrörelse, som är en avläggare till den starkt katolskt färgade ekumeniska rörelsen.

Slutvinjetten i denna totala uppgörelse med ekumeniken har denna lydelse:

-Vi taga även avstånd från alla mänskliga organisationer och organisationssträvanden inom lokalförsamlingen och lokalförsamlingarna emellan. Och då man i våra dagar har ännu flera organisationer inom de kyrkosamfund, som representeras i ekumeniska rörelsen, än vad man förut haft, är det vår absoluta plikt att opponera oss mot denna rörelse och varna för densamma.

Det är möjligt att pingstfolkets andra stormönstring i Kölingared 1919 haft en speciell betydelse för dess ställning till samfundsorganisationerna. Då gjordes

nämligen ett uttalande som signerades av ett hundratal predikanter och evangelister och publicerades i Evangelii Härold. Här några brottstycken:

-Samfundssystemet såsom sådant anse vi härstamma från de bibelstridiga världskyrkorna, och att de sakna varje stöd i Nya Testamentets heliga skrifter, som för oss även i hithörande frågor är det enda rättesnöret. - - -

-Det förhållandet, att samfunden alltmer och mer belastat sig med allt flera, nya organisationer, visar att de avlägsnar sig allt mer och mer ifrån den bibliska friheten, varför frågan om att taga avstånd från samfundsväsendet är mera brännande nu än någonsin förr.

Då man forskar i väckelsehistorien blir man gång på gång påmind om hur tidlösa framför allt pionjäernas budskap är.

Pingströrelsens apostel i Norden, pastor **T. B. Barratt**, skulle förmodligen haft svårt att hitta något språkrör för många av sina larmsignaler bland sina egna idag. Nästan ett sekel i tid, men högaktuella i sak, låter vi denne fribrytares upprorssignaler oroa och störa modern formalistisk kyrkoidyll. Det är ofint, men troligen nödvändigt. Inte

minst för den växande hop kristna slumrare, som alltmer anpassade stämplat kampen för tron och den andliga friheten såsom köttslig.

"*Dragen ut ifrån henne!*" Det är med dessa ord Herren uppmanar sitt folk att lämna Babylon. Namnet är en hemlighet. (Upp. 17:5), men närmare beskriven är hon "mor till skökorna och till styggelserna på jorden". Hon var "drucken av de heligas blod och av Jesu vittens blod" då Johannes såg henne, och han förundrade sig storligen. Hon satt på vilddjurets rygg "klädd i purpur och scharlakan och glänste av guld och ädla stenar och pärlor", men i sin hand hade hon "en gyllene kalk, full av styggelser och av hennes otukts orenlighet". Det är den avfälliga församlingen, som har friat till världens gunst och auktoritet för att kunna behålla sin maktställning i världen. Den låter sig bindas av världsliga myndigheter och ledas av världslig makt. Den underordnar sig orättfärdiga och köttsliga bestämmelser för att kunna upprätthålla sin maktställning.

-Var och en kan förstå att här avses kyrkostaten och statskyrkorna, men inte bara dem – här avses alla kristna samfund och institutioner som har kommit i beroendeställning till den politiska eller ekonomiska makten eller annat inflytande som är världsligt till sin art och utestänger, om än i ringa grad, den andliga kraften och Jesu

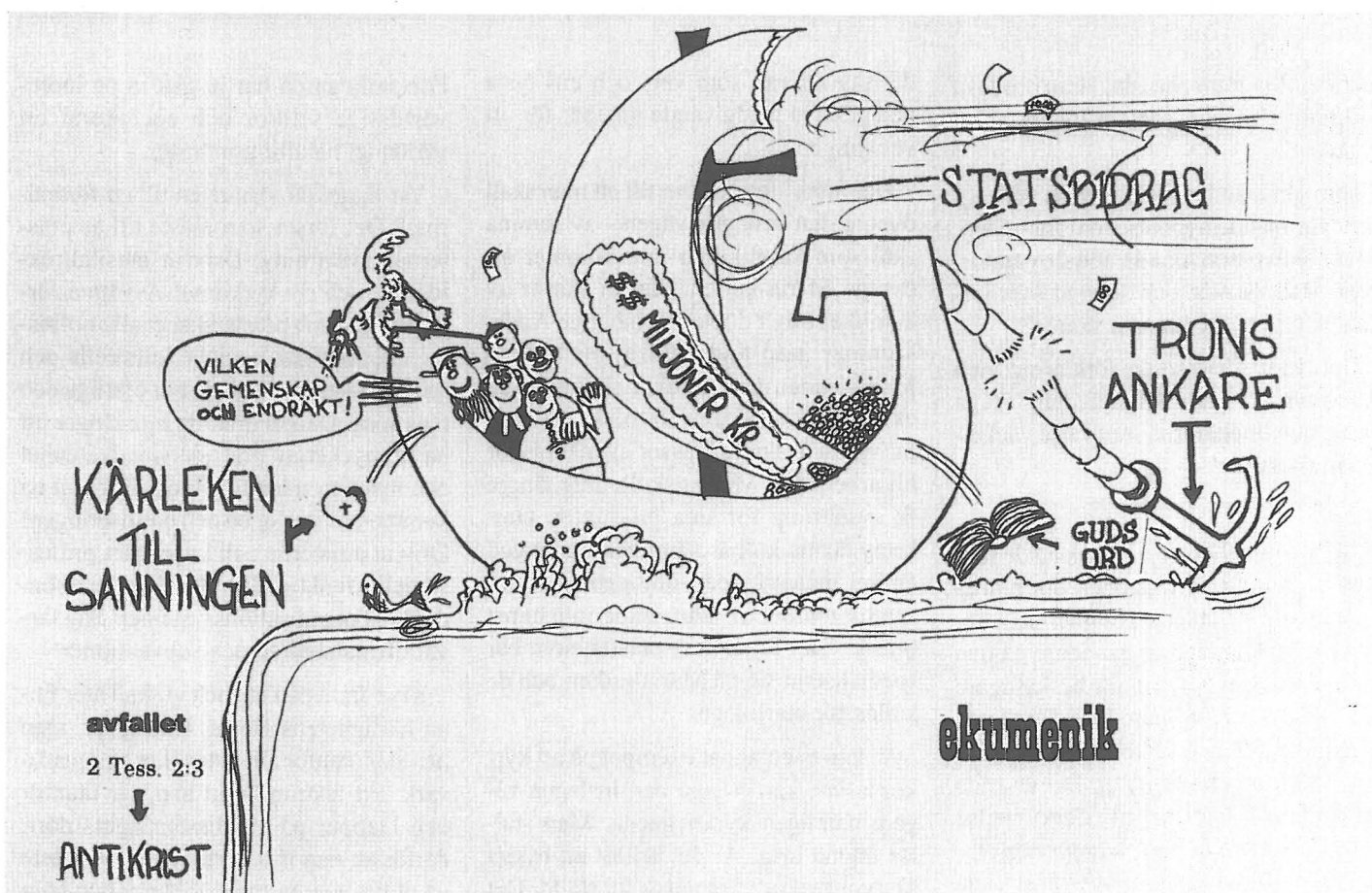
evangeliums fulla värde. Självfallet är det många allvarliga och bra kristna, som ännu icke sett faran av denna kompromiss mellan den andliga och köttsliga makten, varför de stannar där de är i god tro. Men tiden är nu kommen, då Herrens förmaning må bli till en hjärteangelägenhet också i detta avseende: "Dragen ut ifrån henne, I mitt folk!"

-Låt det överallt ordnas bibliska församlingar, som Guds folk kan sluta sig till!

-Den tid är icke långt borta då Babylon skall falla! De som hon stödjer sig på: Vilddjuret och dess hjälpare, skall resa sig upp emot henne. De "tio hornen" skall "hata skökan och göra henne utblottad och naken och skola äta hennes kött och bränna upp henne i eld." Upp. 17:16.

-Hon har förlitat sig på den världsliga makten och levt högt med vilddjurets stöd, men tiden kommer, då allt detta vill sluta med katastrof!

Hur är det möjligt att svensk frikyrklighet med numerär dominans av pingstvänner kan samlas till samråd och överläggningar om evangelisations- och frälsningsfrågor och endast helt parentetiskt bekräfta och befästa bibelns ande-, vatten- och blodsteologi och debattera jordens nuvarande och framtida kriser utan att ens med en

För ca 20 år sedan gjordes denna illustration, som tyvärr är ännu mer aktuell idag.

Jesu tillkommelse – vad vill det säga oss?

Bibeln talar mycket ofta om Jesu tillkommelse. De som studerat detta ämne ingående säger, att det omtalas 1045 gånger i Bibeln och 318 gånger i Nya Testamentet.

När de heliga skrifterna framhåller detta så ofta, säger det oss, att denna sanning måste vara mycket viktig – och detta i sin tur, att den bör ha stor plats i vår förkunnelse. Man står fullständigt oförstående inför de förkunnare, som nästan utesluter sanningen om Jesu tillkommelse i sina budskap. Man kan inte säga om dem, att de förkunnar "allt Guds rådslut", när de förtiger en sanning, som har fått särskilt stor plats i den heliga skrift.

Sanningen om "de yttersta tingen" har nog blivit misstolkad, då man sökt beräkna dagar och år – något som fört till tråkiga svärmerier. Men det bör inte förleda oss andra till att förtiga dessa ting utan i stället på ett förståndigt sätt och under

Andens ledning söka oss fram till det som Bibeln verkligen säger. Därför heter det: "Salig är den som får uppläsa denna profetias ord och saliga äro de, som får höra dem och som taga vara på vad däri är skrivet; ty tiden är nära" (Upp 1:3). Det som "däri är skrivet" skall läsas, höras och tas vara på.

Sanningen om Jesu tillkommelse har i alla tider betytt mycket för församlingen. Den har varit en bärande kraft både i medgångstider och i martyrtider. Därför har de kristna alltid sökt utforska, vad Bibeln förutsagt om tecknen på Jesu kommande.

Allt det vi får bevittna i dag borde i särskilt hög grad aktualisera sanningen om Jesu tillkommelse. Ingen tidigare generation har sett så många bibliska tecken i samband med denna stora händelse bli uppfyllda, som dem vi har bevittnat. För mig synes det som om alla dessa tecken har uppfyllts – något som vi skall komma tillbaka till längre fram – så Jesus kan vara här när som helst.

*Erling Ström, "Snart är han här"
Normans förlag, 1968*

mening föra fram parusin, läran om Jesu tillkommelse och församlingens uppräckelse?

Hur kan man laborera med så verklighetsfrämmande hypoteser om framtiden, då apokalypsen dånar födslovänder, veer, vredesskålar och -domar över jorden och dess ohörsamma skaror?

Det finns förvisso en förklaring, och den som vill veta, känner den! Fråga Ordet och budbärarna från varje väckelses initialske! - - -

Tro inte för ett ögonblick att de som givit sig in i kampen om bidrag och inflytande kommer att vända om. De kommer att gå vidare på den inslagna vägen och bli allt beskäftigare och ställa allt orimligare krav. Det finns ingen väg tillbaka kollektivt. Det finns dock ett individuellt uttag. Det är enda lösningen. Därför är min förkunnelse idag: "Gå ut till honom, utanför lägret!" Att gå ut ifrån organisationerna är enda vägen om man vill befrias från det soli-

dariska ansvar, som vars och ens tysta och passiva medgivande innebär för utvecklingen.

Det finns inga utsikter till att man skall överge den inslagna vägen - av samma skäl som katolikerna inte kommer att överge Maria-kulten. Fastän skaror av katoliker blivit döpta i den helige Ande, kommer man ändå aldrig att överge Maria-kulten av så enkla skäl som de ekonomiska. Skulle katolska kyrkan överge den, skulle massor av människor bli arbetslösa. Många skulle inte längre få avsättning för sina produkter. Omkring denna kult är nämligen uppbyggd en hel industri, som möjliggör existensen för massor av människor, inte minst präster. Det finns t.ex. präster, som har specialiserat sig på Maria-kulten och de kallas för mariologer.

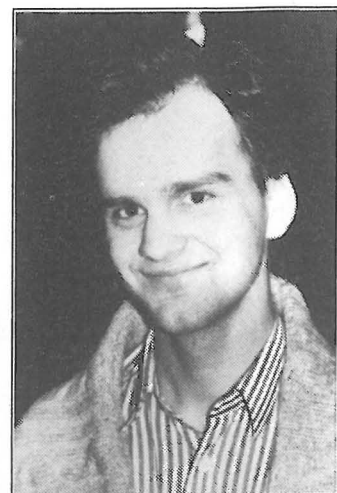
Vi kan ta ett annat exempel på att kyrkorna inte kan överge den inslagna vägen, nämligen kyrkbyggena. Man ställer frågan idag: Är det kristet att bygga så dyra kyrkor? Frågan är fel ställd. Det är inte kristet, men absolut nödvändigt.

Församlingarna har ju gått in på inomvärldsliga villkor och accepterat ett världsligt handlingsmönster. - - -

Var ligger då lösningen till en förändring? Det första som måste till är prästernas avsättning. Driv ut musikdirektörerna och riv kyrkorna! Avväpna församlingen och prästerskapet alla politiska, ekonomiska, sociala, kulturella och religiösa vapen, så att de blir ofarliga och maktlösa. Då kommer de inte längre att ha så mycket av prål, självmedvetenhet och makt att träda upp med. Gör slut på kommersialiseringen och politiseringen! Driv ut artisterna och krossa det professionella funktionärsväldet! Smula sönder hela organisationssystemet! Säg farväl till statsbidrag och subventioner!

Kryp fram på knä, och vi skall åter finna härlighetens Herre. Han lever, men han står utanför allt mänskligt byggnadsverk. Ett faktum är att han står utanför och klappar på etablissemangets dörr, därför att han inte kommer in. Vi måste gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek. ■

-När han såg folkskarorna, förbarmade han sig över dem...

Text: Paulus Eliasson

I Markus evangelium står det om Jesus: -En spetälsk kom fram till honom och föll på knä och bad: "Om du vill, så kan du göra mig ren." Jesus förbarmade sig över honom, räckte ut handen och rörde vid honom och sade: "Jag vill, bli ren." Genast försvann spetälskan och han blev ren. (Mark. 1:40-42)

Spetälska, alltså leprasjuka, var människor som på grund av smittorisken inte fick vistas bland allmänheten, utan skulle hålla sig utanför städerna. Om de kom i närheten av människor så skulle de gå med en ringklocka och ringa, samt ropa "Oren, oren!", för att ingen skulle komma i beröring med dem.

Vad gjorde att Jesus ville bota den här mannen? För det goda mannen gjort i sitt liv? Nej, hans historia nämns inte. Inte heller ville Jesus bevisa det ena eller det andra för någon - efteråt bad han nämligen mannen att inte sprida ut det bland folket. Orsaken var Jesu kärlek till honom som individ. Han såg att han led, och han såg att han önskade bli ren. "Jesus förbarmade sig över honom..."

Ställde sig Jesus på håll, kom som en översittare för att hjälpa den stackars kraken som hamnat i en så beklaglig situation? Nej, himmelens konung ville inte på religionens vis skapa en distans mellan givare och tagare. Det står: "Jesus... räckte ut handen och rörde vid honom..."

Mannen var sjuk och risken var väldigt stor att han skulle smitta den som kom i beröring med honom, men Jesus rörde honom ändå. Lärjungarna står vid hans sida. De har antagligen ryggt undan när mannen kom springande, och de blir helt chockade när Jesus rör vid en

oren. Men Jesus såg inte den sjuke och orene mannen, han såg den nödställda som ropade på hjälp.

I ett annat sammanhang säger Bibeln:

- Jesus gick omkring i alla städer och byar, och han undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg folkskarorna, förbarmade han sig över dem, eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde. (Matt. 9:35-36)

När Jesus tittade ut över människoskarn så såg han mer än människor. Han hörde de tysta rop som varje själ hade - och han ömkade sig över dem.

När vi som människor kommer till Jesus så är vi inget annat än leprasjuka, smittbärande, nedbrutna individer i andligt mått. Inget har vi att erbjuda som betalning, ingen historia har vi att hänvisa till, och inget kan vi kräva. Inför det gudomliga är vi som de som måste ropa "Oren, oren!"

Får utan herde har ingenting att visa upp. Utan muskler och annan kapacitet blir de snabbt ett offer för vilddjur. Och på samma sätt är det med dig och mig - utan gudomlig försörjare är vi utlämnade till onda makter som inte visar den nödlidande själen någon barmhärtighet.

I våra dagar går många utslagna människor omkring och blir behandlade som Jesu tids orena. Ingen kommer vid dem, ingen talar med dem, ingen rör sig där de är. Sådan är inte Jesus.

Jesus lägger inte upp en lista med krav på renhet, syndfrihet, renlärighet osv. för de som kommer till honom. Han stannar hos den som ropar, rör vid den som ingen annan vill komma vid, talar till den

som ingen ser något i, botar den som människor inte ger något hopp. Han som är människans skapare går ner under människan, och lyfter henne upp. Inte så som somliga menar att han accepterar synden och sjukdomen, och gör sig till ett med synden - nej, han går till den orene för att rena. Griper in, förändrar.

Om du tror att Jesus kan, så tro inte att han inte vill. Problemet är aldrig på hans sida. Han vill hjälpa, men tror du? Den som vill komma till Gud måste tro att han finns och att han kan hjälpa alla de som kommer till honom.

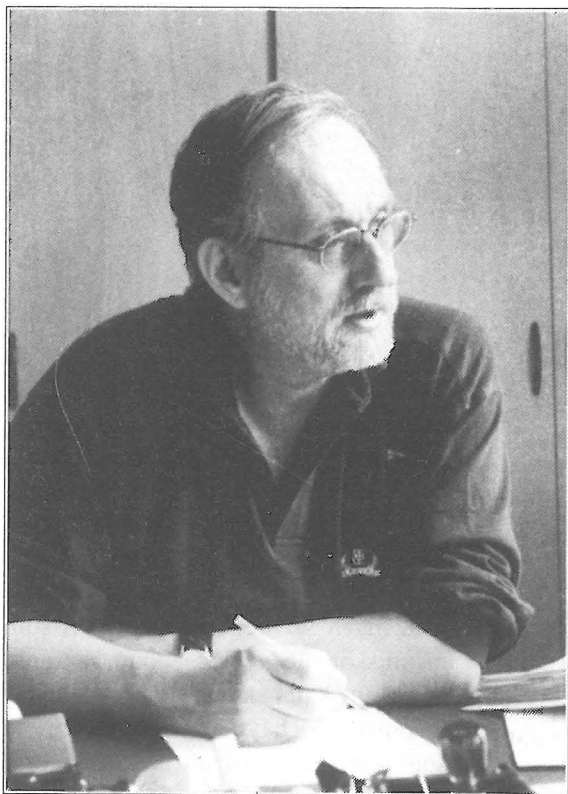
Jesus vet om din situation, och han som är Gud kan också gripa in. Han ställer sig inte på håll och ropar "Kom inte hit förrän du blivit frisk." - det är nämligen hans närhet som botar. Det är när du i din nöd åkallar himmelens Gud som han kan göra någonting.

Jesus vill göra frälsningsundret i ditt liv, han vill bota dig, han vill leda dig in på den sanna vägen. Och orsaken är: Han älskar dig!

Man säger att Jesus antingen var den största bluffmakaren i hela historien, eller så var, och är, han verkligen det han sa sig vara. Om han var en bluffmakare - varför visade han då en sådan tjänande kärlek till människorna? Varför gjorde han goda gärningar mot dem som han inte kunde förvänta sig annat än mun-nens tack ifrån?

Jesus är kärleken, och han vill möta med dig. Genom att han får beröra dig och tala till dig, så kan du få uppleva helande och frälsning.

"Ropa till mig på nödens dag, så skall jag rädda dig, och du skall ära mig." ■

Vem är lärjunge

Jan Egil Hafsahl undervisar

Förutsättningen för allt vi kallar mission, evangelisation, församlingsarbete och personlig frälsning är vad jag nu vill föra fram.

I Matt. 28:18-20 läser vi:

”Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: ”Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.”

Detta är uppdraget, givet åt församlingen, givet åt dig och mig: Gå ut och gör alla folk till lärjungar. I Nya Testamentet. I Apg. 14 läser vi om sista delen av Paulus första missionsresa. Det är år 47 eller 48, det har gått 16-18 år efter första pingsten. I v. 21 läser vi: ”De predikade evangeliet i staden och vann många lärjungar.” I norska bibeln står att de ”gjorde” lärjungar. ”Sedan återvände de till Lystra och Ikonium och Antiokia, och styrkte lärjungarna.”

De styrkte lärjungarna och talade om att de måste ingå i Guds rike genom många bedrövelser. I vers 23 läser vi därefter hur man bland dessa nyss vunnna lärjungar utvalde äldste. ”I varje församling insatte de äldste åt dem”. Vi kan alltså säga att en församling är en samling lärjungar. Man vann lärjungar, och

tillsammans utgjorde de en församling.

I Apg. 6 handlar det om första församlingen i Jerusalem. Vi läser där: ”Vid den tiden då antalet lärjungar ökades...” I andra versen står om att man sammankallade hela lärjungaskaran. Det var församlingsmöte, man sammankallade lärjungarna för att lösa de problem som uppstått. En församling i NT är en skara lärjungar. I Apg. 9 läser vi om inledningen av missionsepoken, som börjar med Stefanus' martyrium.

Lärjungarna

Nu sprids evangelium genom den förföljelse som uppstår. Det börjar med att man andas hot och mordlust mot Herrens lärjungar. Sedan blev Paulus omvänd, och sedan han förts in i staden läser vi från v. 18:

”Genast var det som om fjäll föll från hans ögon, och han fick sin syn igen och blev döpt. Sedan åt han och fick nya krafter. Saulus stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus.”

Det handlar alltså om lärjungaskaran i Jerusalem, och sedan Damaskus. Vi läser också om lärjungarna i Ikonium, Lystra och Derbe. Paulus återvänder efter sin frälsningsupplevelse till Tarsus. Han kommer sedan till Antiokia, för Barnabas hämtar honom, så att han får

vara med och se vad Gud gör i väckelsen där.

I Apg. 11 kan vi läsa från v. 25: ”Han begav sig därefter till Tarsus för att söka upp Saulus. Han fann honom och tog honom med sig till Antiokia. Under ett helt år var de tillsammans med församlingen och undervisade en stor skara. Och det var i Antiokia som lärjungarna först började kallas kristna.”

En kristen är en lärjunge. En församling består av lärjungar.

Sedan läser vi om första missionsresan i Apg. 13. I sista versen summerar man så här: ”Och lärjungarna uppfylldes av glädje och den helige Ande.”

Så kommer vi till vad vi inledde med, Apg. 14, då Paulus kom till Pisidien, och i sista versen läser vi: ”Och de stannade ganska länge där hos lärjungarna.”

I hela NT möter vi denna tanke att den levande församlingen på den lokala platsen är en samling lärjungar.

Nu går vi fram till Apg. 19, den tredje missionsresan. I Efesus börjar verksamheten med de tolv som hört om Johannes döpare, men inte visste att man skulle döpas till Kristus, och följaktligen inte mottagit allt som går att mottaga. Paulus undervisade dessa ”omkring tolv män”. I v. 8 läser vi:

"Sedan gick han in i synagogan och under tre månader predikade han frimodigt. Han samtalade med dem och försökte övertyga dem om det som hör till Guds rike. Men där fanns några som förhärdade sig och inte ville tro utan talade illa om 'den vägen', så att alla hörde det. Då lämnade han dem och tog lärjungarna med sig, och varje dag höll han samtal i Tyrannus hörstal. Detta pågick under två år."

Det säger mig att lärjungarna är inte lika hopen av alla andra människor. De kunde avskiljas. Ur den stora hopen avskilde Paulus lärjungarna. Vad var kriteriet för att Paulus tog hand om dessa lärjungar då det fanns några i den stora, allmänna hopen som Paulus undervisade, som började tala illa om den vägen? Han avskilde åt sig lärjungarna, tog dem in i lärosalen och började där att under två år undervisa lärjungarna.

Skriften säger att under dessa år fick hela Asien på detta vis höra evangelium. Det var alltså ingen liten grupp människor som nu fick höra evangelium.

I Apg 20 är Paulus på väg till Jerusalem och stannar upp på vägen. Här mö-

**Lärjungarna
är inte lika ho-
pen av alla an-
dra människor.
De kunde av-
skiljas.**

ter vi konsekvenserna av verksamheten i Efesus: "När oroligheterna hade lagt sig, kallade Paulus till sig lärjungarna..." Vilka var det som han avskilt och avslutningsvis kallade till sig och samtalade med?

Han tog farväl med Jerusalem som mål. Han kom också till Tyrus. I Apg. 21:3 läser vi: "Vi siktade Cypern och lämnade ön bakom oss på babords sida, seglade till Tyrus, där lasten skulle lossas. Vi sökte upp lärjungarna..." Det fanns alltså en grupp som benämndes lärjungar. Man sökte upp lärjungarna. I v 16 läser vi "Från Cesarea följde också några lärjungar med oss, och de tog oss med till Mnason från Cypern, en gammal lärjunge som vi skulle vara gäster hos."

Vi konstaterar att "Matetes", som det heter på grekiska, betyder helt enkelt "elev". En lärjunge. En som sitter ner för att lyssna på den som undervisar. På latin heter det "discipulos". En lärning, någon som sitter ner för att lyssna. Om det finns elever så finns det också lärare. Det var inte konstigt i och för sig. I denna värld där vi rör oss, ex i Matt 16 varnar Jesus för fariseernas lära och mot saduceernas lära. Det var kringvandrande lärare som vann lärjungar.

En är läraren

När Nikodemus kom smygande på natten, erkände han omedelbart: "Jesus, vi förstår att du är en lärare som kommit från Gud." Jesus säger vid ett tillfälle: "En är eder lärare, och det är Gud." Om vi är nytestamentliga lärare så skiljer vi oss från andra på det sättet att vi inte presenterar vår egen lära eller filosofi.

Vi presenterar hans lära som kallat oss. En är lärare och en är läran, Gud vare lov. Den har vi inom Bibelns pärmar, och vår uppgift såsom lärare, om vi är kallade till detta, är att undervisa om hans lära som kallat oss. Därför finns ingen ny lära, och vi låter oss inte kallas till lärare på det viset att vi skulle komma med något nytt eller presentera oss själva. Vi predikar Kristus, Halleluja!

Låt oss gripa tag om uttrycket lärjunge. Vi vet nu början. Kallelsen att gå ut i hela världen och göra lärjungar. Vi vet också något om målet för lärjungaskapet. Vad är målet för sant lärjungaskap? I Matt. 10:23f talar Jesus så här: "Ni hinner inte igenom Israels städer, förrän Människosonen kommer. En lärjunge är inte förmer än sin lärare och en tjänare inte förmer än sin herre. Det är nog för lärjungen att det går med honom som med hans lärare." I norska bibeln står: "Det må vare nok om disipplen blir lik på sin Mester."

Kristuslikhet

Varför göra människor till lärjungar? Vi vill se dem Kristuslika! Det är målet för allt församlingsarbete, allt missionsarbete, all evangelisation. Vi vill se Kristusmänniskor. Det må vara nog om man blir sin Mästare lik. Målet för lärjungaskapet är att bli lik Jesus. Det är detta vi strävar fram emot. Att en dag framställa varje människa fullkomlig i Kristus.

I Galaterbrevet säger Paulus egentli-

gen samma sak, fastän han kläder det i andra ord. Gal. 4:19: "Mina barn, som jag nu än en gång med smärta föder, tills Kristus har tagit gestalt i er."

I Rom 8:29, använder han ytterligare ett uttryck som belyser vad det handlar om: "Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt ..." till vad då? Här har vi lärjungaskapets mål. Det du är bestämd till att bli: "...till att formas efter hans Sons bild." Målet är att bli lik Honom! Det är vad Gud vill! Vad Gud vill med var och en av oss är att vi blir Honom lika. Kristuslikhet.

Vi tar med ytterligare ett uttryck i 2 Kor 3:18: "Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet." Förvandlas till vår Herres bild! Bli lik Honom! Åh, att jag måtte bli lik dig, Jesus! Det är målet.

Jag hörde en syster som talade, grät och vittnade: "Det kommer människor till mig och säger: Så roligt att se dig, du är dig så lik! Men jag vill inte vara lik mig själv, jag vill bli lik Jesus!"

Tänk om någon kunde komma till mig och säga: Åh, vad du har blivit lik Jesus på sista tiden! Så mycket Gud fått göra i ditt liv! Det längtar jag efter. Kristuslikhet. Vi önskar inte bli lika oss själva, bli lika hopen av människor. Vi vill vara Kristuslika. Vi vill bli lika Honom och bära hans avbild och gestalt i oss, så människor kan säga om oss: De kände igen dem för att de hade varit med Jesus. Det är målet. Målet för lärjungaskapet är kristuslikhet. Människor måste få se Jesus i församlingen.

Från start till mål

Vi vet starten på lärjungaskapet. Det är det uppdrag Gud har kallat församlingen till: Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Nu vet vi målet för lärjungaskapet. Att människor ska bli lika Jesus. Det vi måste få undervisning om är vägen från starten fram till målet. Den måste jag få kunskap om. Det finns en väg, en process, ett stycke att gå. Från det att en människa blir kallad till dess att han framstår i Kristuslikhet finns en väg att gå, och den vägen måste vi få kunskap om.

Vi återvänder till Apg 19. Vi är då i Efesus, och möter Paulus som under någ-

ra månader gått ut och in i synagogan. Människor lyssnar till undervisningen om Guds rike. I v. 9 läser vi: "Men där fanns några som förhärade sig och inte ville tro..." Paulus hade undervisat dem, och man ville inte lyssna till vad han sade, utan istället talade man illa om "den vägen".

Vi vet startpunkten. Vi vet målet. Då måste vi få kunskap om den vägen som leder till livet. Nu började man tala illa om den vägen. Då avskilde Paulus lärjungarna, och tog dem med sig till lärosalen. Vad är kriteriet för sant lärjungaskap, så att man kan avskilja lärjungarna från de andra? För det första kommer du från och med nu att möta lärjungarna i bibelstudiet. Där sitter de, ivrigt lyssnande. Man talar inte illa om "den vägen", utan man önskar av hela sitt hjärta att gå den.

Sant lärjungaskap kännetecknar dem som av hjärtat önskar gå den vägen som leder till livet. "Det får kosta vad det vill, men jag vill hem till himmelen", sjunger vi i en sång. Då sätter man sig inte ner och tvekar inför kostnaden, utan säger: Jag måste hem till varje pris! Jag måste få gå den vägen tillsammans med dem som också beträtt dem. De som älskar bibelstudiet och längtar efter att komma till slutmålet: Att bli som honom lika!

Lärjunge är den som önskar vara med. Kan jag få vara med i bibelstudiet, i lärosalen, får jag lov att vara med och lyssna på undervisningen om den vägen? Halleluja, att Gud har tagit ut vägvisare som kan peka för oss: Detta är vägen! Skriften säger i Hebr. 13:7: "Tänk på era ledare" I norska bibeln heter det så fenomenalt: "Tänk på eders veiledere" – dem som leder er in på vägen som för till målet. De som pekade ut vägen. Hur gjorde de det? De har talat Guds ord till er. Åh, vad jag längtar efter Guds ords uppenbarelse! Ty det är en lycka för min fot och ett ljus på min stig.

Det enda som kan leda församlingen hem är Guds ord, ingenting annat. Lärjungarna längtade efter dessa samlingar i Tyrannus' lärosal. Det var lärjungarna som var avskilda och längtade att få kunskap om "den vägen". Kom ihåg era vägledare. "Heguménon" – någon som pekar ut en färdriktning för någon. Det är grundtexten. Någon som säger "Där är vägen – vandra på den!" Gud vare lov att det mitt i församlingen finns dem som är satta dit av Herren själv. Några som

kan peka ut färdriktningen för församlingen. Lyssna till dem. Följ efter dem. De som har talat Guds ord till eder. Kom ihåg dem som pekade ut färdriktningen.

Du har hört om startpunkten. Du vet målet för ditt lärjungaskap. Du vet att en kristen är en lärjunge och lärjungaskaran är en levande församling. Finns inte lärjungaskap så finns ingen levande församling i Ordets egentliga betydelse. Den består av lärjungar som längtar efter att gå på livets väg. Som riktigt hungerar efter att komma på vägen som för oss närmare Jesus. Och jag frågar åter: är vi bevarade på den vägen?

Korsets väg

Vi går nu till Lukas 14. Det handlar om den avslutande delen av Jesu offentliga tjänst i tiden. Nu finns en mängd människor som följer honom vart han går för att lyssna vad han har att säga, för att se vad han gör, för att verkligen suga åt sig så mycket som möjligt. Han har vid detta tillfälle varit på ett gästbud hos en av de förnämsta fariséerna. Men utanför huset finns en folkskara som väntar på att han ska komma han ut. Mycket folk gick med Jesus, och han vände sig om och sade till dem, från v. 26:

Kan jag få vara med i bibelstudiet, i lärosalen, får jag lov att vara med och lyssna på undervisningen om den vägen

"Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte först ner och beräknar kostnaden för att se om han har råd att slutföra bygget? Annars, om han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt, är det fara värt att alla som

er det kommer att håna honom och säga: Den mannen började bygga, men kunde inte slutföra bygget. Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och överväga, om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? Om han inte kan det, skickar han sändebud och ber om fred, medan den andre ännu är långt borta. På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge, om han inte avstår från allt han äger. Salt är bra, men om saltet mister sin salta, hur skall man då göra det salt igen? Varken för jorden eller gödselhögen duger det. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med."

Vi låter dessa ord riktigt sjunka ner i hjärtat. Jesus talar om att hata, han talar om att bära korset och att försaka. Han sätter det i samband med sant lärjungaskap.

Jesus har varit på besök. En av de förnämsta fariséerna har hälsat honom välkommen till sitt hus. Mycket folk stod utanför. Många som längtade efter att höra och se. Men Jesus tog emot inbjudan till denne religionens överste i sitt hemland, han tackade ja när han blev inbjuden i det hemmet.

En man som led av vatten i kroppen kom också dit och stod där framför honom. Jesus har tackat ja till denna måltid, och i detta sällskap kommer problemen inramlaade. En människa plågad och sargad. Skriften säger inte att han var inbjuden, men nu stod han där. Mitt inne i gemenskapen ropar han till Jesus om hjälp.

Människorna var spända på att se hur Jesus skulle handla, för det var ju faktiskt sabbat. Religionens överste kände ju till budorden bättre än de flesta. Jesus, det är sabbat!

Jesus kom in i deras vardag. Han maskerade fullständigt värdet av deras religion. Han blottade hela religionen och deras inre värld: Om du har en ox och du har ett får som du räknar som din egendom – skulle inte du, om det så var sabbat, ila iväg och rädda den? Jesus börjar peta på religionens värde. Fariséerna sitter inne med kunskapen och vet exakt hur det ska gå till. Så kommer någon som ropar efter hjälp och befrielse och en utsträckt hand. Jesus avslöjar vad som bor i dem. Denna dubbelmoral, detta hyckleri: Om du hade haft en ox eller ett får som måste räddas en sabbat – vad hade hänt då? Och skriften säger att man svarade honom inte med ett ord.

Man upptäcker att mitt inne i denna värld med religionens förtecken finns kampen för att komma längst fram och högst upp. Jesus ser igenom detta. Han framställer för dem en liknelse. Motivet var givet. Man bjöd för att någon skulle bjuda igen och därigenom få vedergällning. Beräknande motiv. Spetsiga armbågar. Man vakar över sabbatsbudet så länge det inte går ut över mitt eget liv, min egen oxe och mitt får.

Jesus framställde för dem en liknelse: Du, när du bjuder... Jag har en känsla av att Jesus träffar mitt i prick, därför att nu är det inte längre bara en överste bland religionens ledare, inte längre bara någon som bjudit Jesus dit. Det handlar om människans inre värld. Jesus gör klart för dem: När du bjuder, gå ut och bjud den halte och lytte och blinde och behovets barn. De kan inte ge dig någonting tillbaka, men det är din skyldighet att ge dem någonting.

Gå ut på vägarna och stigarna för att ge – inte för att få! Jesus skakar om i hela denna värld. Människor sa: Jesus, ursäkta! Jag har köpt en oxe – du förstår mig väl? Jag har tagit mig hustru. Du förstår väl Jesus...

Ursäkterna staplas på hög. Varför? Man har inte varit med som man borde vara. Ursäkterna för att man inte varit så brinnande. Ursäkterna för att man inte varit redo att dela med sig av livets ord som leder till livets väg.

Jesus går ut. Han botar mannen i ett ögonblick. Utanför står folket och väntar. Och han säger: Ni förstår, ska ni vara lärjungar så gäller det att inte älska sitt eget liv.

Jesus hade sett hur det gick till. Människor med vassa armbågar där man borde ha haft böjda knän. Människor som beräknar vad man kan få tillbaka där han har sagt: Bjud ut till människor med de stora behoven. Detta är mission och evangelisation. Det är lärjungaskap. Jesus gjorde klart för dem: den som inte hatar sitt eget liv kan inte vara min lärjunge. Frågan är vad som har betydelse. Min oxe och mina får eller lärjungaskapets villkor.

Den himmelska synen

Paulus sade när han lämnade Efesus äldstebröder därute på stranden: För min

del räknar jag mitt liv ingenting värt, bara jag får fullfölja den kallelse Gud gett mig. Det enda som har betydelse är att få fullborda loppet, bevara tron, förbli i kallelsen och förbli en lärjunge som älskar Jesu tillkommelse. Jesus gjorde klart vad lärjungaskap är. "Så kan ingen vara min lärjunge, om han inte försakar allt vad han äger."

Herre, vad kostar det att följa dig? Det kostar allt. Det kostar allt att följa Lammet vart det går. Men om du vill, så ska du veta att lönen väntar därframme. Vi ska se honom, och bli va honom lika. Det är målet

Är det värt att satsa sitt liv för att hinna fram till lärjungaskapets mål, kristus-likheten? Vi får formas långt det går här i tiden för att sedan fullbordas och full-

***Det kostar allt.
Det kostar allt
att följa Lammet
vart det går. Men
om du vill, så
ska du veta att
lönen väntar
därframme.***

komnas för den eviga världen. Detta mål måste väl vara värt all vår flit och all vår insats?

Gud gav visionen om att man skulle bygga tabernaklet. I ett ögonblick drog Gud slöjan åt sidan och visade sin tjänare Moses tabernaklet, denna underbara förebild på Guds församling. Gud säger: Jag vill bo ibland dem. Och vi möter så detaljerat denna vision, denna kallelse. Gud drar slöjan till sidan, och uppenbarar någonting som gör att man bestämmer sig för att satsa och bygga.

Människor bygger och bygger, och när resultatet står där av allt mänskligt byggande, då säger Skriften: Detta var den guldkalv som människorna byggde. Resultatet av alla mänskliga byggnadsinsatser blev guldkalven.

Nu stod Moses där och förstod vad som gäller när man fått visionen men

också sett vad man kunde åstadkomma genom sitt eget byggande. Det kom ett rop från denne store mans inre värld. Ropet formulerades i en enda bön: "Herre, låt mig få se din härlighet".

Mose förstod att om han inte fick tag i härligheten som vi alla är i avsaknad av, så blev allt hans byggande i bästa fall en guldkalv eller ett Babelstorn. Han bad: "Herre, låt mig få se din härlighet". Och Gud talade till Mose som till en vän: Kom hit, min vän, och ställ dig i klippan, i bergsklyftan, så ska du få se min härlighet.

Vi måste få föras in i klippan för att från denna position skåda Guds härlighet. Skriften talar om hur Mose åsyn i det mötet förvandlades så att hans ansikte sken. Och när han kom ner från berget så höljde man sitt ansikte som återspeglades från Mose ansikte.

Mose var en förebild. Men vi läser i 2 Kor om hur vi med ohöjlt ansikte skådar Herrens härlighet, vi blir alla förvandlade till hans likhet. Det enda vi behöver är att få se härlighetens Gud uppenbarad. När Babels bygge är ett faktum, då säger Skriften genom Stefanus: Men härlighetens Gud uppenbarade sig för vår fader Abraham medan han ännu var kvar i Mesopotanien. Det var en ny början för ett nytt folk. Härlighetens Gud uppenbarar sig på vägen, och han säger: "Gå!"

Du möter ett helt folk vars hjärta Gud hade rört. Nu kom man med sina gåvor till tabernaklet och började bygga Guds verk. Om inte Herren är med, så arbetar vi förgäves.

Oddsan är så stora mot oss, vi är dömda att misslyckas. Men Herre, låt oss få se din härlighet! Det är det vi längtar efter. Några av de sista böckerna som skrevs i NT är Johannes evangelium och brev. När den gamle mannen ser tillbaka på hur det var den första tiden med Jesus, så summerar han det i en enda sats:

"Och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning."

Den som inte fått uppleva nåd från härlighetens Gud, kan aldrig bli en lärjunge. Han kommer fortfarande att ha de rätta lärosatserna, men orkar inte kliva ned till en vattusiktig man, gripa tag i problemen och lyfta honom ur träsket. Det är det vi är kallade till. "Gå ut i hela världen! Predika evangelium och gör lär-

Visst är det härligt...

Visst är det härligt när någon läser ett levande Guds ord.

Men ännu härligare är väl att läsa själv i det egna bibelstudiet, de enskilda stunder man får.

Visst är det härligt att höra någon be till Jesus

Men ännu härligare är det att själv be till honom i bönevråns enskildhet.

Visst är det härligt att höra när någon fått bönesvar

Men ännu personligare att själv få uppleva bönesvar.

Visst är det härligt att höra en levande sång sjungen ur hjärtat av någon

Men ännu härligare att jag också kan få lov-sjunga min Frälsare ur hjärtat.

Visst är det underbart när Gud kallar någon till tjänst

Men ännu härligare att han kallar mig (ty han kallar alla sina barn till tjänst i Guds rike) att jag får vara med.

Visst är det härligt när någon blir befriad,

Men så härligt det var när jag blev frälst och befriad var det underbaraste!

Tänk att det enskilda livet med Gud är så viktigt om vi ska vara till välsignelse och hjälp för andra människor; om vi ska vara en levande kropp. "När vi kommer tillsammans har var och en något..."

Barbro Schröder

jungar!" sa Jesus. Utanför stod en hel folkskara som längtade efter ett ord från hans lära. Han talade med makt och myndighet, och inte som deras skriftlärde och fariséerna.

Det finns något hos honom som griper och attraherar. Som är så oerhört betydelsefullt. Syskon, låt oss göra det klart för oss att utanför vår dörr finns ett oerhört behov. Det finns nödställda människor både här och där som längtar efter befrielse. Jesus sa: Ge du dem att äta! Vi har sådan omsorg om våra oxar och får. Vi har så mycket ursäkter. Men Jesus sa: Den kan inte vara min lärjunge.

Herre, jag har inte mycket, men låt mig få se din härlighet. Jag vill uppleva din nåd, och jag vill gå vägen som leder till livet. "Det må kosta vad det vill, men jag vill hem till himmelen. Det är längtan hem som driver mig. Jag vill ej stanna här, ty en främling här på jorden jag ju är."

Är du bevarad på vägen, eller har du

på något vis hamnat på en eller annan sidoväg eller något vilorum efter vägen? Då är det dags att åter bryta upp.

Herre, tack att du vill gripa tag och lyfta oss ur alla ursäkter och bortförklaringar och själviska motiv. Du vill leda oss rakt in i problemets värld där du kan visa dig vara Gud ibland ditt folk. Det längtar vi efter, Jesus, så att vi med ohöljda ansikten kan skåda din härlighet och därigenom förvandlas till din likhet!

Sitter du fortfarande och räknar efter vad det kostar att följa honom, och säger: Herre, du måste förstå varför jag inte är så brinnande. Jag har köpt mig fem par oxar, Herre, du begriper väl det? Jag har tagit mig hustru, Herre, du förstår väl varför.

Alla dessa ursäkter varför du inte är så brinnande, varför du inte är så upptagen av församlingens nöd som du borde vara – det finns ingen ursäkt. Är det så att vi sitter med alla våra förklaringar och ursäkter, då är det dags för oss att om-

vända oss till nådens Gud för att återföras till bergsklyftan och se hans härlighet, återföras för att se nåden. Tack Jesus, för att jag trots allt får vara med i ditt verk!

Gå ut i hela världen och gör alla folk till lärjungar – döpande dem och lärande dem... O, vilket uppdrag! Att framställa varje människa fullkomlig i Kristus och ingenting mindre. Till det uppdraget och den kallelsen går det inte att komma med delat hjärta.

Jesus Kristus söker människor som utan förbehåll giver sig helt åt honom och säger: Ja, Jesus, jag vill vara med i lärjungaskaran som bygger och strider. Bygger något inåt och kämpar för evangelium utåt och upplever denna dubbla mission med mursleven i ena handen och svärdet i den andra.

Jag önskar vara med, utan att beräkna något annat för framtiden än just detta: "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." ■

BIBELVANDRINGSVISA

Text: Rolf Wahlgren

Melodi: "Nu är jag nöjd och gläder"

1. Nu vill för er jag sjunga om världens bästa bok,
Guds kärleksbrev till världen, så tag dess ord emot.
Från pärm till pärm det står där om Herrens trofasthet
och löften från mången profet.

2. I början skingras mörkret av Herrens "Varde ljus"
och hav från fästen delas vid stora vattens brus.
Så grön och skön står jorden vid fjärde dagens slut;
Den sjunde vår Gud vilar ut.

3. De männ' skor som han skapat, de syndade mot Gud
De lyssnade till ormen och ej till Herrens bud.
Han vredgad körde ut dem, men lovade ändå;
de skulle en frälsare få (Gen 3:15)

4. Det blev ej bättre utanför paradiset's port.
Ty Kain sin broder dräpte, men när han detta gjort,
han fruktar och han ropar: - "De slår mej strax ihjäl!" -
"Nej, märket skall skydda dej väl!"

5. Och sedan kan du läsa om Abraham och Lot,
och Sodom och Gomorra som aldrig gjorde bot.
Hur Abraham blev pappa, fast han så gammal var,
och sonen blev Israels far.

6. I fängelse satt Josef, när Faraos fick en dröm
om sädesax och boskap vid Nilens vida ström.
Och drömmens tydning gives åt Josef ifrån Gud,
och Faraos lyder dess bud.

7. Se'n får vi följa Moses och Israels alla barn,
som Herren mäktigt lösgör ur Faraos hårda garn.
De troende bestyrker med Lammets blod sin karm -
och undgår Fördärvarens arm.

8. Och vänder du sen bladet, du ser ett nytt förbund,
Den Smorde, som har kommit, är med oss varje stund.
Om blott vi honom hyllar, som den Han faktiskt är.
Guds härlighets spira han bär.

9. Den lärde Nikodemus till Jesus kom en natt:
"Du är ju sänd av Gud, vi förstår hur det är fatt."
Men Jesus sa: "Vill himlen du se, när själen flytt,
då måste du födas på nytt!"

10. Ty köttet föder köttet i Adams gamla släkt.
Guds Ande föder anden hos den som bliver väckt!
Ty se Han älskar alla, som tror på Sonens namn,
och kommer som barn till Hans famn.

11. En natt i övre salen, till måltid samlas de,
och sedan kommer kvalen uti Getsemane,
då all vår syndabörda på Jesu hjärta tär,
och straffet för min skull han bär.

12. I samma natt som Judas Iskariot honom kysst,
för Kalfas och Pilatus Han står där lika tyst.
Och Herren ser på Petrus, som står i nästa sal
- och plötsligt hörs tuppen som gal.

13. Och mellan tvenne rövare Jesus föres bort.
För dig och mig på korset Han hänger inom kort,
och ännu i sin plåga Han frälsar rövar'n som
i dödsnöden till honom kom.

14. "Nu är det allt fullbordat" från Jesus hörs ett skri.
Nu rivs itu i templet det stora draperi.
I Sonens död nu Fadern med oss försonad är.
För mig är Han innerligt kär.

15. I graven lägges Jesus på långfredagens kväll.
Med kejsarns bild förseglas den stora gravstenshäll.
Men tredje dagens morgon står Herren åter opp
- och ger oss vårt salighetshopp.

16. Men lärjungarna tror inte på uppväckelse.
De göms bak stängda dörrar i stor förskräckelse.
Vad kvinnorna om graven berättar, tror de ej,
förr'n Petrus förvissade sej.

17. En afton på en vandring två sorsgna bröder går,
när uppå sina varför de plötsligt svaret får.
En främling går igenom med dem vad Skriften sagt:
"Guds Son skall om livet bli bragt!"

18. De lyckas bjuda mannen på kvällsmat i ett hus
och i hans blick de känner Guds kärleks milda ljus.
Han känns igen - försvinner, och båda säger så:
"Hur hjärtana brann i oss då!"

19. Till sist till Uppenbarelseboken nu vi går
där vi ett ord på vägen av Herren Jesus får.
"Nu på din dörr jag klappar, och om Du öppna vill,
skall du höra himmelen till!"

Skatter för evigheten

Text: Stina Fridolfsson

-När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna. Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra.

-Då skall konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.

-Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

-Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.

-Sedan skall han säga till dem som står på den vänstra sidan: Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar. Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. Då skall de svara: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte?

-Då skall han svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.

(Matt. 25:31-46, Folkbibeln)

Många som varit engagerade i humanitär tjänst och fått hedersbetygelser för detta står nu på sin Herres vänstra sida och undrar vad de gjort för fel.

För att kunna bli till evig välsignelse på ett sätt som ger himmelsk lön, måste jag vinna trossyskon, som sedan kan vittna inför Gud om den hjälp de fått.

Det som skakar mig mest i den här skildringen är att alla som församlas och åtskiljas inför Människosonen och hans härlighets tron är så förvånade över placeringen till höger eller vänster och den dom som uttalas över dem.

-Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.

Tänk, vilken underbar bestämmelse! Herren Gud har aldrig haft någon annan avsikt för människan än en evig familjegenenskap i Hans rike. Återlösningen fanns med i planeringen. Gud, som vill att alla människor ska bli frälsta, hade utgivit sin enfödde Son som offerlamm, ”slaktat före världens begynnelse”.

Men så fanns också skaran som placerades på Människosonens vänstra sida.

-Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.

Och deras Herre motiverar klart varför de drabbas av denna fruktansvärda förvisning till en plats som aldrig varit avsedd för dem.

-Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.

De som drabbas av denna dom är helt bestörta. Aldrig någonsin har de varit med om att någon bedömt deras mänskliga insatser på detta sätt.

När jag nyligen var i Dominikanska Republiken, blev jag vittne till hur en katolsk biskop i valkampanjen inför en presidentnominering använde citat ur Matteus 25. Han talade om dessa som står på konungens högra sida, och efter att ha mättat hungriga och klätt nakna välkomnades till hans rike. Nu applice-

rades denna hedersbevisning på den tilltänkte presidentkandidaten, som enligt sina stödjares förmenande gjort så mycket gott.

Många, både beräknande politiker och uppofterande idealister har så ofta fått höra goda vitsord om vilka fantastiska insatser de gjort. Vilken humanitär hjälp! Fredssträvanden, kamp för sund miljö, brunnborrning, trädplantering, byggnader av sjukhus och skolor samt insamlingar för fattiga, sjuka, flyktingar.

Tänk så mycket gott som utträttas genom exempelvis Lutherhjälpen, Röda Korset, Erikshjälpen, Hoppets Stjärna, Bröd till bröder, Läkarmissionen.... Listan över hjälporganisationer med fadderverksamhet, barnhem och annat behjärtansvärt filantropiskt arbete kan göras lång.

Många som varit engagerade i humanitär tjänst och fått hedersbetygelser för detta står nu på sin Herres vänstra sida och undrar vad de gjort för fel.

-Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte?

Deras Herre måste ha fått saken om bakfoten. Så många erkännanden de fått för sina insatser, hedersbetygelser och medaljer. Somliga har gett bort allt de ägde till bröd åt de fattiga, ja, offrat sin kropp till att brännas upp. Vilken idealitet, vilken utgivande människokärlek. Räcker inte dessa insatser för att få komma till det himmelska hemmet?

Vad var det för fel? Hela världen är överens om att filantropiska och humanitära insatser är berömvärdt och måste belönas. De som bygger upp organisationer för social och humanitär hjälp har vant sig vid att få erkännanden överallt för sina insatser.

Men så kommer Människosonen i sin

härlichkeit och sätter sig på tronen varifrån eviga, sanna och rättfärdiga domar uttalas. Hans dom kan inte överklagas, för det är den absolut högsta domstolen och Människosonen känner till alla fakta som måste vägas in i målet.

-Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.

Det absolut viktigaste i Guds lag, det som ger förutsättningar att kunna handla sant rätt och gott, är just detta:

-Du skall älska Herren din Gud av all din själ, all din kraft och allt ditt förstånd.

Allt annat vi gör beror av hur vi handlar mot Herren Gud. Att älska Herren Gud är inget någon dödlig människa klarar av. Endast den som är född ovanefter och har himmelskt medborgarskap, med nytt sinne, ny håg och fylld Guds ande, kan älska Gud över allting.

Aposteln Johannes uttrycker väldigt kategoriskt i sina brev att den som inte älskar sin broder som han har sett, kan inte heller älska Fadern, som han inte har sett. Och vi är pliktiga att ge våra liv för bröderna.

-Men om någon har denna världens goda och tillsluter sitt hjärta för sin broder, när han ser honom lida nöd, huru kan då Guds kärlek förbli i honom? (1 Joh. 3:16-17)

Vad hjälper alla filantropiska insatser i världen, om jag inte har klart för mig vem som verkligen är min broder och vad som är absolut viktigast. För att kunna bli till evig välsignelse på ett sätt som ger himmelsk lön, måste jag vinna *trossyskon*, som sedan kan vittna inför Gud om den hjälp de fått.

Varför är de som placerats på högra sidan, och välkomnas till sitt eviga hem så förundrade och överrumplade över att få beröm och hedersomnämmande?

De var tydligen mera vana vid hugg och slag, förebråelser och smälek.

-Herre, när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

Vi har ju aldrig fått höra annat än att vi är hårda, dömande, kärlekslösa och aggressiva. Vi som hävdar att ditt Ord är sanning, vi som aldrig kunnat ge avkall på något av vad Bibeln säger och räknas som fanatiska sekterister och fundamentalister.

Guds Ord bär icke bojor. Det medför i sanning frihet för de fångna! Syn för de blinda! Frihet för de förtryckta! Genom sin förkunnelse och kompromisslösa kärlek till Honom som är Ordet, kunde Faderns välsignade lösa fångar, mätta de hungriga och ge husvilla härbärge. Deras gärningar följde dem. Mitt under förföljelser, vann de en himmelsk boning och en stor syskonskara för evigheten.

-Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.

De flesta predikanter och församlingar går genom en beklämmande utveckling. De börjar sin bana med att proklamera Jesu snara tillkommelse, och varna, förmana och uppmuntra människor till att göra sig redo att lämna denna värld för att evigt vara hos Herren. Men så börjar de trivas med ett bra hus, fint jobb,

familjeliv och goda vänner. Det blir allt viktigare att förbättra samhället - på bekostnad av de eviga värdena.

Man kan tröttna på hånet från de etablerade. Man vill inte kallas fanatisk och sekterist. Så börjar man så saktelig prioritera om till sådana insatser som kan bepris av alla. Detta innebär att de som troget håller fast vid Guds Ord och ständigt prioriterar de eviga skatterna, åsamkas ännu mera lidanden i sin utsatta kamp.

Paulus skriver om hur han ofta utsatts för lidanden:

-faror bland rövare, faror från landsmän, faror från hedningar, faror bland falska bröder, allt under arbete och slit...

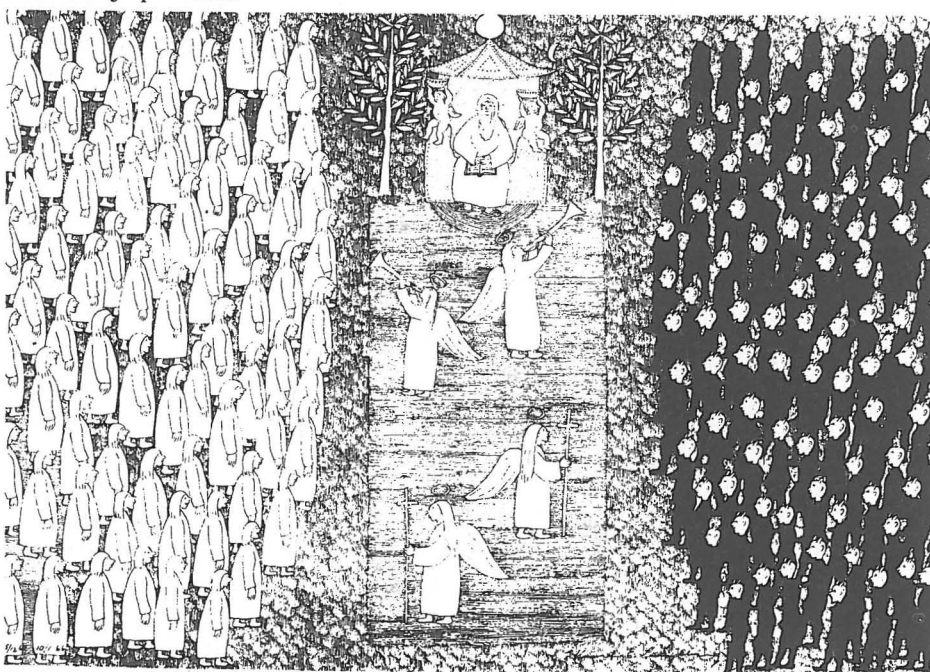
Ensamheten var plågsam. När medarbetarna i Guds verk valde att satsa på sociala projekt, samhällsnyttiga insatser framför att predika korsets dårskap, då var det svårt.

I 2 Tess. 1:6-10 förmedlar aposteln en tröst till den förföljda församlingen. Den rättfärdige Guden ska med lidande vedergälla dem som plågar hans barn. När Herren Jesus kommer tillbaka från himlen, då ska han straffa alla som inte vill veta av Gud, och dem som inte lyder Herren Jesu evangelium. Evangelium är ju Guds kraft till frälsning, evangelium om Jesus Kristus, som dog för våra synder och uppstod enligt Skrifterna. Det finns ingenting viktigare för en Jesu lärjunge än att lyda evangelium. Det gäller att göra Jesus Kristus känd för var och en, så att han förankrar sitt hopp i den tillkommande världen. Endast på den grunden vill konungen kännas vid sina tjänare som "goda och trogna".

Vad är kriteriet på den gode och trogne tjänaren? Jo, han förhärskar Jesus Kristus. Dessa små, som var så förföljda, smäddade och ringa ansedda på jorden, blev för Jesu skull omhuldade och hedrade av dem som nu kallas "min Faders välsignade". De har hunnit bära fram sin tacksägelse och sina välsignelser över dem som gjort dem gott.

I 2 Kor. 9 läser vi om hur trossyskonens utgivande inte bara fyller materiella behov, men också genom att utlösa tacksägelse till Gud förökade nåden och välsignelsen över de goda och trogna tjänarna. "Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva."

Detta är att samla oförgängliga skatter. ■

"...han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna."

Maranatapredikant

Pressrelease:

Torsdag 23 mars kl. 9.30 är det rättegång i Stockholms Tingsrätt mot maranata-predikanten Hans Lindelöw. sommaren 1999, den 16 juli gick han till varuhuset PUB i Stockholms city, där videoutgåvan av filmen "Fucking Åmål" skulle signeras av några av dess skådespelare. så här förklarar Hans Lindelöw:

-Jag har invändningar mot den filmen. Jag tycker inte unga människor ska utsättas för sådant utan vidare. Jag gick dit för att predika om Kristi blod, befrielsen från homosexualitet och allt ont som strider mot rättfärdigheten, enligt Bibelns normer.

Hans Lindelöw försökte tala med den stora ungdomsskaran som köade för att köpa videon, och delade ut en skrift av Arne Imsen, som tar upp vad bibeln säger om homosexualitet.

Ett par väktare släpade ut honom på ett mycket brutalt sätt. Hans beskriver:

-De släpade ut mig med våld från PUB - rätt ned för två eller tre rulltrappor och ut på gatan. Men det räckte inte med det. Nu kom det en till och de tre väktarna tillsammans gjorde ett paket av mig, och bar ner mig i en källarlokal på andra sidan gatan. Där ställde de sig på mig, sparkade mig i huvudet, hotade med homosexuell våldtäkt och stampade på mig. Jag fick ligga en lång stund innan de tillät mig att sitta upp. Efter två timmar ungefär kom polisen, och det bar iväg till stationen, en ensamcell och polisförhör efter ytterligare en och en halv timme. Jag fick veta att väktarna hade anmält mig för förargelseväckande beteende, våldsamt motstånd och hot mot tjänsteman.

Hans Lindelöw bestrider alla tre åtalspunkterna.

Stina Fridolfsson
Maranataförsamlingen

Återhållsamhet i Stockholms Tingsrätt

Hasse Tegnér rapporterar

Den sanna andligheten kännetecknas inte av anpassning och kompromisser, men inte heller av konstiga tvister och ordstrider, den sanna andlighetens grundförutsättning är Andens tillskyndelse. Kanske var det något av det som Hans upplevde när han en sommardag 1999 gick in på varuhuset PUB i centrala Stockholm för att söka finna en öppning för vittnesbördet om Kristus.

Torsdagen den 23 mars var en av Maranataförsamlingens lärare och äldste, Hans Lindelöw, kallad att infinna sig inför Stockholms tingsrätt för att svara på ett åtal som omfattade brottsrubriceringarna "förargelseväckande beteende", "hot mot tjänsteman" och "våldsamt motstånd".

De syskon som hade möjlighet att ta sig till Rådhuset på Kungsholmen för att stödja och uppmuntra Hans gjorde det. Över tjugo personer slöt upp. Några elever från Pilgrimsskolan fick också tillfälle att göra ett studiebesök i detta stora domstolskomplex. En vaktmästare informerade om att även om rättegången var offentlig så var kanske gruppen i största laget, men att det var rättens ordförande som beslutade om ifall samtliga skulle få närvara. Sal 12 visade sig emellertid rymma allihop och vi fick slå oss ner på de hårda bänkarna av trä för att bevittna vad som kunde bli en krock mellan tre världar; väktarnas, juristernas och predikantens. Representanter för annan press än tidningen Maranata fanns inte på plats.

Guds rikes angelägenheter kontra världslig myndighet kan vara ett dilemma för många allvarligt troende människor som vill leva ett fromt

och stilla liv utan att förden skull förneka Guds ord när det ifrågasätts och släpas i smutsen. Den fråga som kan hänga i luften under dylika processer som den i Stockholms tingsrätt är alltså: Är detta riktigt värdigt? Är detta förenligt med sann andlighet?

Den sanna andligheten kännetecknas inte av anpassning och kompromisser, men inte heller av konstiga tvister och ordstrider, den sanna andlighetens grundförutsättning är Andens tillskyndelse. Kanske var det något av det som Hans upplevde när han en sommardag 1999 gick in på varuhuset PUB i centrala Stockholm för att söka finna en öppning för vittnesbördet om Kristus.

Vid förhandlingen i Stockholms tingsrätt berördes knappast alls frågan om Hans syfte och uppsåt, och det budskap som han hade velat förmedla lämnades helt därhän. Förhandlingen kom till allra största delen att handla om Hans förment störande, hotfulla, högljudda och aggressiva beteende inför varuhusets besökare i allmänhet och varuhusets väktare i synnerhet. Eftersom åtalspunkten hot mot tjänsteman var den enda åtalspunkt där Hans förnekade skuld och eftersom det var det påstådda hotet som

inför rätta

hade givit väktarna laglig grund att med våld ingripa mot Hans, så gick den kvinnliga åklagaren in för att styrka att Hans, för det första måste ha uppfattat att väktarna var just väktare, och för det andra att hans avsikt var att framkalla allvarlig fruktan hos dem, det vill säga hota.

Vår broder talade med enkelhet, klarhet, tydlighet och ödmjukhet. Han sammanfattade med att väktarna gjorde sitt jobb som väktare, och att han gjorde sin plikt som förkunnare. Munhuggningen uteblev. Dramatiken uteblev. Krocken mellan tre världar blev inte särskilt våldsam. Rakt fram i Rättssal 12 satt en kruttorr ordförande, till vänster två unga väktare, disciplinerade och fåordiga, till höger en predikant som var anmärkningsvärt saklig och kortfattad i sina redogörelser av konfrontationen inne i varuhuset och senare händelserna nere i någon sorts arrest-lokal. Inga ideologiska utläggningar, inga vredgade utgjtelser, inga flammande proklamationer, men en benhård identifikation med uppdragsgivaren. Efter några mi-

nuters frågor och svar möttes pojkarna och predikanten i ett outtalat samförstånd; visst, det kunde ha skötts snyggare.

Åklagaren och försvararen måste däremot springa några varv till på den juridiska vädjobanan för att göra skäl för pengarna. Slutpläderingarna handlade om det hot som Hans påstods ha uttalat. "Jag skall ta dig" kan bara betyda en sak, nämligen stryk", pläderade åklagaren. "En av pojkarna sade att han hade hört orden 'Jag skall ta hand om dig', och det kan även ha en positiv innebörd", föreslog advokaten enfaldigt. Medan svaranden själv hävdade att han varken hade sagt det ena eller det andra, utan fastmer: "Vad tar ni er för!"

Förhandlingen i Stockholms tingsrätt präglades av återhållsamhet från alla håll. Inte minst från Hans sida. Det kan i och för sig vara ett mäktigt vittnesbörd i en tid där varje laglös impuls släpps fram och de flesta normala spärrar har slutat fungera.

När domen en vecka senare avkunnades, dömdes Hans

Hans Lindelöw överlägger med sin advokat inför huvudförhandlingen i Stockholms Tingsrätt.

på sin egen bekännelse och väktarnas vittnesmål för förargelseväckande beteende och våldsam motstånd till dagsböter. Åtalspunkten hot mot tjänsteman ogillades. Så här motiverade tingsrätten:

-Tingsrätten finner att Lindelöw i det närmaste fanatiskt har velat föra fram sitt budskap till de närvarande ungdomarna samt att han upplevt att han har haft rätt att predika sitt budskap till dem. Det finns utrymme för missförstånd mellan väktarna och Lindelöw i det Lindelöw kan ha sagt om vad han och Gud skall göra.

Han kan ha menat att Gud skall vägleda dem och att han skall ta hand om dem och vårda dem i positiv bemärkelse. Tingsrätten finner därför inte styrkt att Lindelöw, som tillhör ett trossamfund som bekänner en ickevålds-filosofi, haft uppsåt att framställa hot om våld eller hota med brottslig gärning. Åtalet beträffande hot mot tjänsteman alternativt olaga hot lämnas utan bifall.

Broder Hans uppträdande i rätten, med en skara trossyskon som stöd, gav tydligen intryck. ■

Hans Lindelöw:

**-Vår uppgift är
att vittna för världen att
hennes gärningar är onda!**

Inför rättegången gjorde Radio Maranata en intervju med den åtalade Hans Lindelöw. Där fick han tillfälle att uttrycka hur han upplever utvecklingen i samhälle och kristenheten. Den utveckling som föranlett honom och andra till protestaktioner, civil olydnad som kan föranleda åtal på olika punkter.

Det var fråga om att aktualisera en förkunnelse vi lyssnat till i många år och som har sin förankring i de heliga skrifterna. Det är fråga om en kamp för att bevara de heliga skrifterna intakta. Nu upplever vi det att dessa skrifter angrips och attackeras från olika håll, våldsammare ju längre tiden går.

Ett intressant faktum är att den nya bibelöversättningen

i sitt innehåll bevarat vad som tidigare sagts om homosexualitet. Exempelvis i 3 Mos 18 och i Rom. 1 finns de skrivningar kvar som förekommit tidigare. Det finns inte en skugga av tvivel på att homosexualitet enligt bibeln är förkastlig.

I det här landet får man vara med om fruktansvärda saker. Kyrkan, frikyrkan; tunga le-

darpersonligheter – exempelvis ärkebiskop Hammar går ut och godkänner registrerat partnerskap bland präster och accepterar homosexuella som lever i registrerat partnerskap bland präster, som skulle vara Kristi sändebud och tjäna honom.

Även i frikyrkorna släpper man fram i predikstolarna exempelvis kvinnor som lever i öppet lesbiskt förhållande, som det har skett i missionsförbundet. Detta har ju också debatterats.

Man upplever alltså att själva fundamentet, Bibeln blir angripen på ett fruktansvärt sätt, både utifrån och inifrån från samhället och i kyrkor och samfund. Nu var det filmen *Fucking Åmål*, som handlar om ett lesbiskt förhållande bland tonårsflickor.

Som film betraktad är det en bra film. Den handlar om en flicka som från 12-årsåldern är avvikande, annorlunda. Hon är lesbisk. Hon bor i ett litet samhälle. Förmodligen är det ganska realistiskt beskrivet. På det viset kanske den kunde vara värdefull, om man inte ser filmen i sitt sammanhang. Den situation som råder i vårt samhälle, den situation som råder i kristenheten, värderingar som luckras upp. Inte vilka värderingar som helst, men de värderingar vi har genom Guds Ord.

-Framför allt är det viktigt för oss att bevara en hel bibel. Bibelns budskap får inte angripas. När det sker, som vi nu ser, då kommer hedniska och kristusfientliga krafter in. När jag gick och protesterade, så ropade jag så högt jag kunde och hade med en skrift av Arne Imsen som bygger på bibelordet, "Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian".

-Riksdagens påstående att homosexuell samlevnad är en ur samhällets synpunkt fullt acceptabel form för samlevnad,

vittnar om en inkompetens utan historiskt motstycke och ger auktorisation åt en process som slutar i kaotiska revolter och anarki. Den laglöshet som har riksdagen som sitt främsta språkrör konkretiseras snabbt i perversa handlingar och ego-centrerade levnadsformer.

-Verkligheten är ju den att den homosexuella rörelsen är farligare än knark för den mentala hälsan och sociala ordningen. Den är farligare än nazism för alla politiska processer och organ, och den är farligare än någon hedendom för all moral och allt sant religiöst liv. Den är i allt vad den representerar asocial, amoralisk och antikristlig.

-Det är en inledning till boken, som visat sig vara mycket vederhäftig. I det moderna samhället, i samtidshistorien har det visat sig att djupa kriser i vårt samhälle just har koncentrerat sig kring den homosexuella rörelsen. Vi har haft homosexuella personligheter som trätt fram som ledare.

Ta exempelvis Ebbe Carlsson-affären och vad det ledde till. Skandaler, som förutsetts inte bara av Arne Imsen för tjugo år sedan, utan av Bibeln och dess författare för århundraden och årtusenden sedan. Det är ett vittnesbörd om att vi lever i den yttersta tiden. Detta var Arne Imsens särskilda och angelägna omsorg; att påminna om vad Bibeln säger om Jesu tillkommelse och lyfta fram löftet om hans tillkommelse.

Då har vi sett att den homosexuella rörelsen hör just till ett sent stadium av en utveckling i historien. Så har det varit i varje epok av historien. Under Abrahams tid var det Sodom och Gomorra.

Under domartiden skedde ett väldigt avfall i Israel, då en av stammarna, Benjamins stam, urartade fullständigt. Så var det enligt aposteln Paulus också i Rom vid den tidpunkt då han kom dit med evangelium. Han förutsåg också hur

det kommer att vara vid tiden strax före Jesu Kristi uppenbarelse.

Du titulerar dig "maranatapredikant"?

-Jag har ju i femton år verkat i Maranataförsamlingen, men ända sedan min omvändelse i början på 70-talet då jag kom till tro på Kristus har jag mött olika grupper från olika länder, som i olika grad lyft fram detta Maranatabudskap, som naturligtvis inte vår församling har monopol på. Det är något som alla kristna har rätt till att närmare utforska. Det erbjuds oss genom de profetiska skrifterna och går som en röd tråd genom hela bibeln.

Man kan säga att Abraham var ett maranatavittne. Man kan säga att Noa var ett maranatavittne och att Daniel var det. Man kan säga att apostlarna var maranatavittnen, därför att de alla var ange-

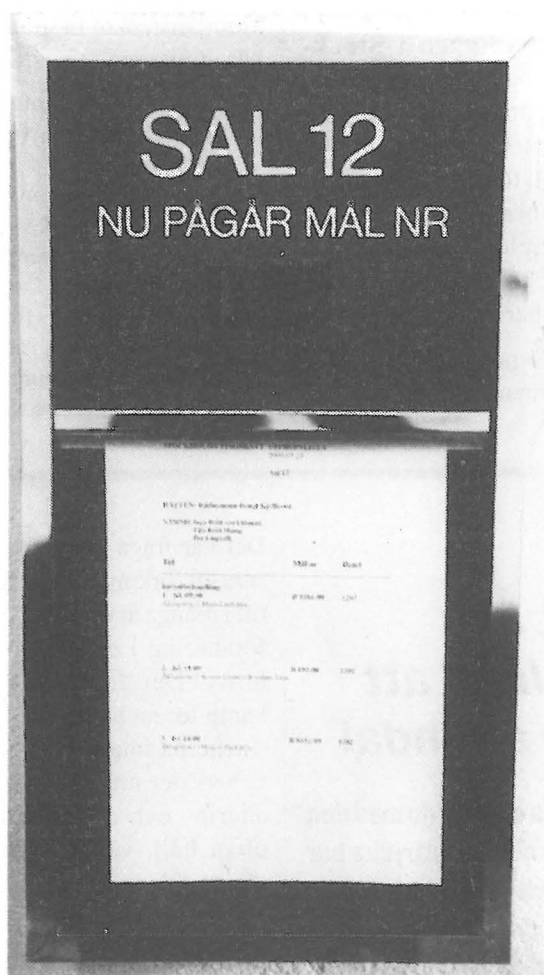

Foto: Tommy Jacobsson

-Man måste försöka se denna händelse i ett större sammanhang. Då får man inte glömma det som varit Maranataförsamlingens kamp i många år. Det har ju varit tidigare rättegångar mot företrädare i denna församling av olika skäl. Liknande skäl.

lägna att på olika sätt att fullgöra ett särskilt uppdrag.

Jesus själv talade på det sättet när hans egna bröder ville att han ska följa med till en högtid i Jerusalem. Han sade åt dem: Ni kan gå till den där högtiden. Jag är inte på väg dit. Han ville inte gärna följa med dit. Han sa: Min stund är ännu inte kommen. Förklaringen var: Världen kan inte hata er. Men mig hatar hon, för jag vittnar om henne att hennes gärningar är onda.

Det var faktiskt en väsentlig sida av Jesu uppgift. Det är också en väsentlig sida av hans tjänares uppgift: Att vittna om världen att hennes gärningar är onda. Han ser världen som en helhet. En motpart som måste besegras. Han har sin uppfattning om denna strid, som innebär att han måste segra över världen. Såsom Hans bekännare tror vi att han har övervunnit världen, och detta kan leda till såna aktioner som den jag har genomfört.

Homosexualiteten skildras realistiskt i bibeln. Det är inte fråga om synd, utan syndens straff. Ingenting som är fel börjar med homosexualiteten. Det börjar med en upplösning av vad som är normalt och naturligt. Det normala och naturliga är att människan lever tillsammans med Gud. Att hon lever som Guds barn i detta härliga tillstånd av frihet, renhet och tillbedjan. Det här börjar bibeln med i sin skildring av skapelsen.

Detta att människorna lever i gemenskap med Gud återspeglas i deras relationer till varandra. Vi kan se det underbara förhållandet mellan man och kvinna och vad det leder till. Och så familjen – samhället. När det fungerar som bäst är det en reflexion av människans förhållande till Gud.

När människan överger sin

skapare blir hon förvillad. Hon sätter det skapade framför Skaparen. Då äger skilsmässan rum. Först mellan Gud och människan. Sedan mellan människorna. Nu har denna skilsmässan utvecklats sig dithän att man börjar förena det som inte naturligt hör samman från världens grundläggning som Bibeln vittnar om.

Nu börjar man förenas med man, kvinna med kvinna, människa med djur, osv. Då det gått så långt är det ett sent stadium i utvecklingen. En urartning som börjar med en skilsmässa. De som skulle vara tillsammans skiljs ifrån varandra.

Just detta är så allvarligt. Den som Gud kallat att vara hans tjänare har här sitt stora ansvar. Präst, heter det. Det talas också om profet. Det talas om nasirer. En budbärare borde verkligen hålla sig till det som Gud har talat och inte på något sätt söka förändra Hans ord. Här ligger det huvudsakliga i vad vi borde påminna om.

Har du förståelse för att det du gjorde kan uppfattas som förargelseväckande beteende?

–Det har jag stor förståelse för. Man gör inte som jag gjorde. Man går inte in på ett varuhus och ställer sig och gapar som jag gjorde för full hals. I princip förstår jag att dom ser det så. Men det var en spontan protestreaktion, som på ett eller annat sätt borde komma på något sätt från något håll.

Du har verkligen med helig nitälskan lyft fram vad som är angeläget när det gäller att försvara Guds Ord. Kan du ytterligare kommentera detta?

–Man måste försöka se den-

na händelse i ett större sammanhang. Då får man inte glömma det som varit Maranataförsamlingens kamp i många år. Det har ju varit tidigare rättegångar mot företrädare i denna församling av olika skäl. Liknande skäl.

Vi har velat genom profetiskt bibelstudium avslöja vad som äger rum i den ekumeniska kristenheten. Kanske framför allt av den romersk-katolska kyrkan styrda eller påverkade ekumeniska rörelsen, men också dess systerkyrkor. Det har ju varit något vi gång på gång återvänt till. Vi har varnat för en utveckling som det är helt nödvändigt att varna för.

Förkunnarna överger sin kallelse och börjar syssla med sådant som egentligen är väldigt periferiskt. Det har skett i samband med stora ekumeniska möten, och här i Storkyrkan i Stockholm har år efter år arrangerats en ekumenisk nattvardsgudstjänst i samband med homosexuella frigörelseveckan. Där har vi stått med traktater och skrifter, just för att påminna om vad Bibeln säger.

I denna konfrontation med den ekumeniska rörelsen som inte bara ägt rum där, men också i riksmöten och europeiska kyrkomöten har vi mött prelater, teologer som egentligen representerar en väldigt mångskiftande flora av uppfattningar. Men man kanske kan säga det att där finns framträdande personligheter som verkligen ger oss anledning att läsa med största allvar vad Bibeln säger om Antikrist. Om den motpol till Herren Jesus Kristus som enligt Skriften kommer att framträda i de yttersta tiderna. Han kommer att präglas av laglöshet, upplösning på familjelivets område, upplösning av hela samhällen, förfall i narkotikamissbruk, prostitution och brottslighet.

Vad har vi nu inte i vår tid. Hur högtstående vi än är, hur långt vi än kommit till exempel på informationsteknikens område, så har ju människan moraliskt verkligen inte kunnat höja sig särskilt mycket. Det har skett under vissa perioder i historien.

Nu möter vi en situation i tiden som är så rasande överfull av just så mycket som enligt bibeln och bibelns profeter signalerar mycket, mycket tydligt och klart att snart är det slut. Tiden är kort! Den världensordning går mot sitt slut, och det gäller att förbereda sig för en annan tingens ordning.

"Snart är det slut". Vad innebär detta – och vad ska vi göra?

–Det är nödvändigt att vända sig bort från sådana förebilder och exempel som en sådan film som "Fucking Åmål" är, med homosexkulturens stjärnor.

Men det är bara en, visserligen mycket allvarlig, sida av fördärvet som helhet. Det gäller att söka. Det gäller att ha kontakt med sådana människor som förstår betydelsen av de Heliga Skrifterna. Det är väldigt viktigt att ha en hel bibel. Att bibeln är intakt och att vi förstår det att bibeln och det profetiska Ordet kan inte utläggas av någon människas egen styrka eller kraft.

Där måste vi ha den hjälp som Gud genom sitt evangelium erbjuder oss. Den helige Ande, Hjälparen, som kan hjälpa oss att uttyda de heliga skrifterna så att vi sedan kan förklara de heliga skrifterna för andra, dem som aldrig har sett eller hört eller fattat.

Därför måste vi ha hela bibeln – allt från början till slut. Varenda sida, varenda vers, varenda ord i bibeln är helt unikt och oersättligt. ■

Jungfru Marie bebådelsedag i Bromma Kyrka

"Var hälsad, Herrens Moder", stod det på många affischer som inbjöd till temagudstjänst i Bromma kyrka, jungfru Marie bebådelsedag.

Indignerade över denna annonserade avgudadyrkan gjorde grannarna på Bällsta Missionscenter den protest-traktat som är avbildad nedan.

Här följer en glimt från ett program i Radio Maranata där Stina Fridolfsson presenterade och Thommy Jacobssons kommenterade något av vad som hände i Bromma kyrka då de gick dit för att försöka informera kyrkoberöskarna om vad Bibeln säger.

Apropå... NR 17

"Var hälsad Herrens moder"

I katolska kyrkor över hela världen pågår dagligen denna avgudadyrkan. Fastän Bibeln klart säger att endast Jesus Kristus är världens frälsare, riktar man böner till jungfru Maria.

Denna förfärliga och avgudadyrkan har vunnit stort intress och i de protestantiska kyrkorna. Det verkar tydligt idag, då man också i lutherska gudstjänster får höra böner till jungfru Maria och bönor för döda.

Vad är Jesus moder?

Maria föddes i Betlehem, och blev med sin äktenskapliga förhållande till Josef en kvinna som blev känd som Jesus moder. Hon var en kvinna som blev känd som Jesus moder.

Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsade. (Apg. 4:12)

Beställ tidningen **MARANATA!** Tel. 08-66 56 63, Fax: 08-66 21 39
Läs mer på vår hemsida: www.maranata.se, E-mail: info@maranata.se

Klipp från den förgelseväckande traktat som delades ut i Bromma kyrka.

Med den traktat vi gjort kom vi till Bromma kyrka, som menar sig vara evangelisk. Den är ju inte heller statskyrka längre! Men där förekom – åtminstone den dagen – intensiv Mariakult med sånger och den kvinnliga prästen påminde om att "numera har Maria i vår lutherska kyrka fått en mera framträdande plats, då det är fråga om att följa Maria på hennes väg".

Där kunde Thommy Jacobsson inte vara tyst längre, utan påpekade att det var avgudadyrkan. Sedan bad man också för döda, vilket Thommy ljudligt påpekade är spiritism. En kyrkoberöskare blev så störd, så han grep efter gudstjänsten tag i Thommy och sprutade överfalls-spray i hans ögon.

Thommy berättar:

- Det skedde inne i kyrkan. Helt förstående, för här är det ju okunniga människor som ofta blir upprörda när såna här konfrontationer uppstår.

- Men jag tycker att det där överfallet kan man lämna därhän, som en parentes i sammanhanget. Det riktigt allvarliga är att Bromma kyrkas kyrkoherde förnekar att den präst som officierade i kyrkan vid det här tillfället faktiskt bad för de döda.

- Hon tände tio ljus för de döda, och bad församlingen att tänka på de anhöriga.

- Det är märkligt att man efteråt dementerar detta. Jag tycker det är mycket anmärkningsvärt att man inte kan stå för ett budskap man själv för fram. Man kan kalla det för *tillvänjning*. Först annonseras begreppen, sedan tar man tillbaka dem. Man etablerar en företeelse, som i det här fallet, att bedja för de avlidna.

- Vid samtal med prästen, ville denne inte gärna erkänna att man ber för döda i kyr-

kan. Och inte heller att man ber till Maria. Det sker i vår tid en glidning mot en Mariakult, som inte funnits i protestantiska kyrkor förr. Därför är det idag verkligen angeläget att ta upp vad som håller på ske.

- På luthersk mark är det ju väldigt allvarliga saker. Här är ju en av orsakerna till reformationen. En renodlad katolsk företeelse.

- Jesus säger: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig". Det står så klart och är så enkelt. Det är bara genom Jesus vi har tillträde till gudomen. Så kommer man med dessa spiritistiska drag och vädjar till jungfru Maria och helgonen om förbön.

- Den katolska läran upplever en renässans och bryter in med företeelser som protestanterna gick emot. Avguderi genom bön till jungfru Maria. Och förbön för avlidna är spiritism! Jag vill tillbaka till den gamla boken. Till apostlarnas Jesus!

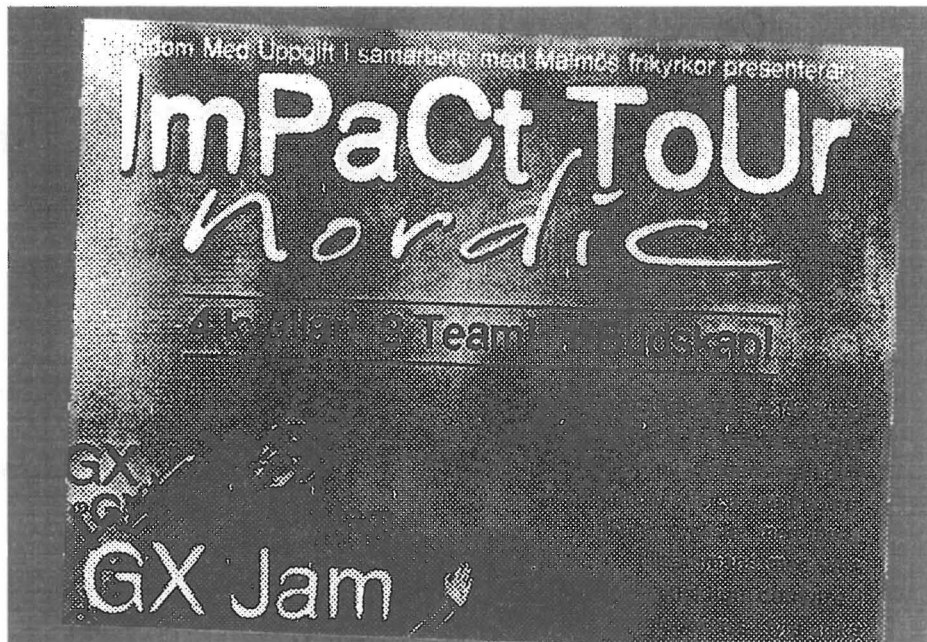
- Jag var inte i Bromma kyrka för att väcka uppseende eller för att störa en gudstjänst. Jag följde med i liturgin. Reste mig när de andra reste sig, satte mig när de andra satte sig.

- Mitt ärende var att peka på att Gud är tre: Fader, Son och helig Ande.

"Ingen kommer till Fadern utom genom mig", sa Jesus. Det räcker. Men jag blev överfallen för att ha brutit mot etikettsfrågor.

Den protestaktion som gjordes mot avgudadyrkan och spiritism blev polisanmäld, som störande av förrättning. Den blev också på ett anmärkningsvärt sätt uppmärksammas i Aftonbladet och Nya Dagen.

Tidningen Maranata återkommer. ■

Med fyrsidig färgbroschyr inbjöd Malmös frikyrkor ungdomar till "imponerande turné".

-Måste man använda sig av djävulens metoder för att få ut evangelium?

Det har varit en 4-dagars "väckelse-kampanj" med olika framträdanden i Baltiska Hallen, där man normalt har tennis, innebandy m.m. Har talat med flera vänner från olika samfund - många av dem tycker det är bra att försöka vinna ungdomar här för Gud. Man menar att eftersom inte ungdomarna kommer till frikyrkorna, måste det till andra metoder att locka dem.

Mina kommentarer är som följer:

Jag besökte "mötet" söndag 23/3 kl. 17.00, vilket var kampanjens sista. Var där precis då mötet började, lokalen var nästan fullsatt, c:a 400 personer, mest ungdomar och många invandrare.

Där fanns en stor scen, två storbilds-TV, skateboard-bana och jättestora högtalare. Ljuset släcktes och olika strålkastare svepte över föreställningen. Talaren (en "kraftkarl") från USA inledde med att uppmana publiken att skrika så mycket de orkade. Det blev ett avgrundsbröl, som var öronbedövande, samtidigt som diskomusik spelades med högsta decibel. Så kom det in några "muskelmän"

på scenen, som böjde järnstänger över huvudet. Nästa nummer var en kille som visade hur duktig han var att åka skateboard. Därefter kom det in en grupp "hula-hula-dansare" (både manliga och kvinnliga) och visade upp sina färdigheter.

Under tiden spelade en musikgrupp s.k. "kristen hårdrock" med en volym som påminde om den djävulsrock som satanisterna i USA spelar. Sedan skulle man vittna om Jesus. Efter c:a 15 minuter orkade jag inte längre, jag var rädd om mina trumhinnor och hade huvudvärk ett par timmar framåt.

Mina funderingar efteråt var: Måste man använda sig av djävulens metoder för att få ut evangelium???

Det är också för mig ofattbart att 9 (nio) olika frikyrkor här i Malmö har låtit sig duperas till detta "jippo".

Curt Olson, Malmö

(kristen som ej tillhör någon av dessa frikyrkor)

Rättelse:

Frankrike-missionären Stig Andreassons artikel "Bibeln - med eller utan de apokryfiska böckerna" i nr 1 av Maranata! innehåller ett par namn som återgivits med fransk stavning. Vår broder sände rättelser, som tyvärr inte kom med. Vulgatas översättare (Jerome), skrivs på svenska *Hieronymus*. Kyrkomötet där denna översättning officiellt antogs, hölls i *Trident*.

Otillbörlig påverkan

Sektutredaren Margó Ingvardsson uttalar sig onsdag 29 mars i tidningen Nya Dagen om samfundsregistrering. Hon nämner rasistiska och antisemitiska föreningar som en fara för samhället. De skulle få ett slags erkännande genom registreringen.

Hon oroar sig alltså för att många tvivelaktiga och skadliga rörelser skulle bli legitimerade genom registrering. Tydligt tänker hon inte på att den omvända metoden; med godtycklig sektstämpel på olika grupper skapar misstänksamhet och diskriminerande attityder.

Hennes egen sektutredning "I god tro" omfattar många fler grupper av den kategorin som hon vill styra, förbjuda och ha statlig kontroll över.

Falsk varudeklaration?

I Malmö inbjöds under mars månad till en fyra dagars show för ungdomar, Impact Tours, arrangerad av nio frikyrkor. I en omfattande reklamkampanj framhölls tillställningen som ren underhållning, med uppvisningar i dans, styrkelyft och skateboard-åkning. En del som besökte showen kände sig överförliga av religiös propaganda.

I verkligheten varvas de olika framträdandena med predikningar där bland annat homosexualitet framhålls som en dödssynd. Efter showen uppmanas publiken att gå fram till kyrkornas värvare vid scenkanten.

-Det handlar om marknadsföring. Om vi skrev ut i reklamen att det var ett frälsningsmöte skulle ingen komma, förklarade pastor Daniel Norburg från Immanuelskyrkan i Malmö för Sydsvenskan, som också intervjuat skolchefen i Malmö angående showen.

-Det är klart upprörande att de gör uttalanden som att homosexualitet skulle vara en dödssynd. Det bryter mot den svenska lagen och förtjänar omedelbar åtgärd. Om inte organisationerna tar avstånd, bör vi avbryta samarbetet. Om de inte står för det ska organisationen skriftligen gå ut till alla berörda och be om ursäkt - annars åker de utför trapporna, säger Malmös skolchef Hans Persson, enligt Sydsvenskan.

I ett pressmeddelande beklagar ansvariga pastorerna uttalandet som uppfattades nedsättande av homosexuella, men betonar också att "sexualiteten är en gåva från Gud amnad att brukas i relationen mellan man och kvinna".

Hur mycket måste de kristna föreningarna ge avkall på för att få behålla sina bidrag?

SF

Evangelium ger sann be

- även från det religiösa oket!

Text:
Berno Vidén

Religionens ok är värre än alla andra. Spel och laster känner alla till att det i grund och botten är fel, men religionen förför och bedrar genom att binda människorna i den tron att dess utövning leder till något gott. Religionen hjälper till att immunisera folket mot evangelium.

Kampen för evangelium går vidare! På det sättet kan man beskriva den senaste tidens händelser i missionsarbetet i Dominikanska Republiken. Det är en kamp på många sätt och några av de svåraste elementen att överbrygga är de religiösa traditionerna. Dominikanska Republiken är ett mycket religiöst land där var och varannan människa uttrycker sin självklara tro på Guds existens och skapargärning.

Då den katolska kyrkan har ett starkt fäste i landet blir det även dess doktrin och levnadsmönster som speglar mycket hos människorna. Det visar sig framförallt i den slaviska gärningslära som kyrkans sakrament indoktrinerar sina efterföljare med. En mycket vanlig kommentar är att frälsning vinnes genom uppfyllelse av många goda gärningar.

I och med att påsken snart är här ser man många katoliker delta i olika processioner, delvis krypande fram på knä,

Foto: Sina Fridolfson

Väckelsemöte i den enkla, trånga gränden där Comunidad Maranata nu hyrt ett litet hus som en lokal missionsstation. När det inte regnar, har man möte i det fria, så att många får plats.

delvis gående i sakta mak. En av deltagarna bär på ett kors, de övriga spåker sig i stoftet av den dammiga gatan och ropar ett oupphörligt 'förlåt'. Beklämmande, men ett måste för katoliken för att om möjligt, så småningom nå fram till rättfärdiggörelsen. Det är en av ingredienserna i ett oupphörligt antal riter kyrkan omger sig med.

Dess lära i sig är för den bibeltroende lätt att genomskåda. Vad Guds ord lär om rättfärdiggörelse genom tro och att frälsning är en gåva vi får av nåd och inte genom gärningar, är en erfarenhet varje sann kristen kan vittna om, ett förr och ett nu: *'Nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig.'*

Vi är nya skapelser i Kristus och himmelriket hör oss till! Vad som däremot verkar

förförande för många inom den etablerade kristenheten är mötet med katolicismens karismatiska framtoning. Ofta är deras möten enkla och hänförande, med inslag av väckelsesånger, tungotal och förkunnelse. Ser man då inte upp är det lätt att bli ett offer för den ande som där sprider sig.

Omgiven av den föreställning de flesta har, att kristendom i huvudsak handlar om att göra rätt för sig och blidka Gud, har vi under den bakomliggande helgen återigen fått se evangeliets verkliga kraft.

En lokal missionsstation

Sedan en tid tillbaka har vi ivrigt sökt efter en plats i det område där församlingen un-

der lång tid arbetat, en dalgång i en av Santo Domingos utkanter som utgör ett av dess många fattiga bostadsområden.

Vi har mer och mer sett hur behovet växer efter en plats med möjlighet att mer kontinuerligt kunna möta människor i deras vardag, en plats för undervisning, läkarmottagningar, ja, en lokal missionsstation helt enkelt. Härom veckan kom vår syster Clotilde, en av trotjänarna i församlingen, springande emot mig och sa: "Nu har jag hittat huset!" Hon tog med mig genom den smala och slingriga gränden till en gård belägen bara några huslängder från hennes eget hus. Där mötte oss husägaren Valentin, som visade objektet. Det var ett mycket litet hus med två rum och plåttak.

rielse

Efter att ha samtalat en stund om vilka planer vi hade med att hyra huset, säger Valentin: "Det dröjer nog inte länge förrän ni har fiskat in oss också." Kontrakt skrevs och redan veckan därpå kunde alfabetiseringen av en grupp vuxna förflyttas dit, en undervisning som tidigare bedrivits uppe på taket till Clotildes hus, utan något skydd mot regn och blåst.

I förra veckan satte vi upp ett stort plakat på ytterväggen till det nya huset med inbjudan till väckelsemöte. Ingen av de hundratals människor som dagligen passerar gränsen kunde undgå att se inbjudan och när lördagskvällen var inne, strömmade folket till. En av de första på plats var husägaren själv. Våra stolar räckte inte till och av de grannar som kom hade många tagit med sin egen stol.

Sången ljöd mäktigt ut över området, som ett vittnesbörd om hur Gud öppnat dörrarna in i ett fruktbärande arbete. Under kvällen försvann strömmen och mörkret fick trängas undan av en fotogenlampas sken. Regnet strömmade ner och trängde på vissa ställen in genom taket, men mötet fortsatte trots dessa mindre störningar. Mot mötets slut gick inbjudan ut och de första som lämnade sina liv i Jesu händer på den nya platsen var husägaren och hans hustru.

En öppnad dörr

Dagen efter var det försam-

lingsdag då många av syskonen hade samlats till att dela både Ordets och bordets gemenskap. Det är en samling vi brukar ha i vår bostad, som är en ypperlig plats för större och mer koncentrerade samlingar. Det var en fröjd att se hur Valentin nu kom traskande med hela sin familj för att delta i högtiden. De strålade av lycka över att ha blivit frälsta och ha funnit gemenskapen i församlingen.

Bed för den här familjen och för den dörr som Gud öppnat i området. Behoven är stora på många sätt, socialt, ekonomiskt, men vi är övertygade om att evangelium är den absoluta lösningen på många problem. Genom den förvandling som äger rum då en människa möter Jesus till frälsning kan ett helt område lyftas upp på en högre nivå. Bed till Gud att så får ske!

Alla lyssnade ivrigt

Tisdagskvällens bibelstudium var förunderligt. En brokig samling på 50 - 60 personer hade samlats ute på gården till huset, då det var alldeles för trångt att vara inomhus. Sången ljöd över området och snart var backen en bit utanför att skåda likt en läktare dit folk från grannskapet sökte

sig för att lyssna till mötet.

Min erfarenhet av liknande samlingar är att det är mycket svårt att behålla koncentrationen en längre stund men den här kvällen var det annorlunda. Redan från första stund vilade en mäktig ande över mötet och förkunnelsen gick rakt in i mångas hjärtan. Förkunnelsen om frälsning genom nåd. Alla, både barn och vuxna lyssnade ivrigt under hela mötet, på ett sätt jag aldrig varit med om tidigare. Mot mötets slut var det en kvinna som blev frälst, en granne Marcia hade tagit med sig från Villa Duarte.

En vanlig kommentar bland alla de nya vänner vi fått kontakt med är att de upplever en glädje över våra enkla möten. De är vana att höra mekaniska predikningar och att allt ska ske under vissa former, vare sig de är evangeliska eller katolska, men som en grannkvinna uttryckte det: "det är inte ofta man känner sig träffad rakt in i hjärtat."

Jag väddar om förbön så att vi på ett rätt sätt kan arbeta vidare. Många vill ha in oss i det vanliga verksamhetsmönstret men kyrkor av alla slag finns det redan gott om. Vad jag är övertygad om är att Gud har öppnat en dörr och den vill vi gå in i.

Tunga ok

En daglig företeelse i dalgången är ett intensivt spelande om pengar. Genom spel och lotterier är det många som förlorat både hem och familjer. Denna förbannelse ligger som ett tungt ok över landet och har väckt speciell uppmärksamhet i media sedan regeringen legaliserat verksamheten genom att tillåta ett näst intill obegränsat antal försäljningsställen. Varje dag är det svindlande summor som byter ägare och statskassan får på det här sättet hundratals miljoner i extrainkomster.

Ett annat tungt ok är spriens och drogernas förbannelse, också det en stor inkomst för staten och andra privata investerare. De flesta är överens om hur dessa laster fördärvar och fräntar människorna hoppet om en ljus framtid.

Talar vi sedan om religionens ok vill jag påstå att det överträffar både spel och alkohol tillsammans. Spel och laster känner alla till att det i grund och botten är fel, men religionen förför och bedrar genom att binda människorna i den tron att dess utövning leder till något gott.

Religionen hjälper till att immunisera folket mot evangelium. Den katolska kyrkans f.n. sju sakrament binder sina medlemmar från vaggan till graven. Den som inte accepterar den 'nåd' som den universella absoluta kyrkan erbjuder genom sina sakrament går enligt samma kyrka förlorad. Visst har den ändrat och anpassat sin framtoning många gånger utifrån vad de politiskt rådande omständigheterna kräver, men aldrig har den övergivit avfallens väg och sin dominans över folket.

Den situation vi upplever i Europa idag, där lagstiftningen inom olika områden gör det svårare för den kristna för-

Från vänster Fela, hennes son Severo och Clotilde, ivriga och trogna medarbetare i den lilla församlingen i "cañadan".

Foto: Sina Fridolfsson

En glimt från Ryssland

-De religiösa makterna styr och ställer överallt...

Text: Roger Lindroos

I skrivande stund har jag varit i Ryssland, världens till ytan största land, i ungefär en månad. Just idag är det presidentval här, och vallokalerna har precis stängt. Enligt alla prognoser kommer Vladimir Putin att vinna. Vad det kommer att innebära för landet är inte jag rätt person att svara på, men trots mina än så länge begränsade kunskaper i det ryska språket, förstår jag att Putin är mycket populär. Även bland kristna som jag mött, verkar man anse att han är rätt man att styra detta stora land. Det är förstås ingen lätt uppgift.

Jag kommer ofta på mig själv med att beklaga mig över exempelvis de eländiga vägarna och de risiga husen, eller att man producerar samma modeller av bussar och andra fordon som för 30-40 år sedan. Bortskämd svensk som man är, glömmar man lätt att befolkningen är 19-20 ggr större än Sveriges, och att avstånden är oerhört stora. Landets historiska bakgrund är ju också en helt annan än vår svenska.

Det fattas mycket pengar, trots att landet har stora naturtillgångar. Mycket pengar

Foto: Michael Edberg

Roger sprider evangelium vid besök i Ryssland.

går väl åt till krig och andra onödiga saker. Den organiserade brottsligheten tar nog också hand om mycket resurser.

Det är inte utan beundran man ser på den vanlige ryskens slit. Här arbetar man för minimala löner, och strejker-na i väst som gäller några procent hit eller dit framstår för mig som obegripliga. Det finns också människor som är nyrika och kallas för "nyrys-sar". Om jag förstått saken rätt, är de inte så väl ansedda bland folk i allmänhet. Man

gör gärna parodi på dem.

Landets religiösa karta finns det andra som bättre kan beskriva, men vad jag förstår är det den ortodoxa kyrkan som dominerar. Den har också mycket makt politiskt. Vi såg ett exempel på det, när vi blev visade ett kyrkbygge som beställts av en annan religiös riktning. Allt var klart för köp, när det stoppades av de ortodoxa. Man ser tydligen inte med snälla ögon på nya rörelser som försöker komma till.

Så det är som vanligt, de religiösa makterna styr och ställer överallt. Men vi vet ju att Gud inte låter sig hindras av dessa!

Nu lite om resan och vistelsen här. Folke och jag kom hit dels för att orientera oss lite närmare, men också för att bli mer bekanta med språket, vilket jag själv studerat en period hemma i Sverige.

Som prenumerant på tidningen Midnattsropet (nu Maranata!) har du säkert läst om Maranataförsamlingens kontakter med de tidigare underjordiska kristna i Kaloga med omnejd. Flera av ledarna har ju suttit många år i fängelse för sin tros skull.

Vi har under den här perioden varit mycket tillsammans med vännerna i Kaloga, och medverkat i deras möten och bönesamlingar. En söndag var det fotatvagning, vilket var första gången för mig. Det

är ett slags kärleksbevis system emellan. En annan helg var vi på brödradag i Malojaraslavets, där alla bröder från hela Kalogas län var samlade. Varjeförsamlings representant rapporterade om arbetet och situationen på respektive plats. Vi bidrog med en sång på ryska. Jag hoppas de förstod vad vi sjöng.

Nu är jag ensam svensk här, vilket är nyttigt språkmässigt. Min ambition är att lära mig språket, även om det vissa stunder känns hopplöst. Vad Gud har för planer för oss här, får framtiden visa. Vår vision är att få sprida evangelium, som ju är vår främsta uppgift.

Den utåtriktade verksamheten med evangelisation osv, finns här, men är sällsynt. Det finns nog krafter här som inte vill veta av frälsningens budskap.

Jag tänker på ett sammanhang i Apg 5, när apostlarna blev strängt förbjudna att undervisa i Jesu namn. Men motståndarna fick ändå konstatera att "nu har ni fyllt Jerusalem med er lära" (v 28). Det är tryggt att veta, att inget kan hindra evangelium. Men det var också bräckliga människor som du och jag, Gud använde för att sprida det glada budskapet. I oss själva förmår vi inget, utan vi är helt beroende av den helige Andes ledning och hjälp.

Kom ihåg Maranataförsamlingens mission i dina förböner. Gud kommer att löna dig. ■

samlingen att fritt arbeta utifrån sin övertygelse och tro, kommer att möta oss över hela vår jord. Natten närmar sig med hast, natten då ingen längre kan verka. Men det hopp som vi äger i Jesus Kristus gör att vi mot många odds frimodigt fortsätter att förkunna evangelium, det glada budskapet om frälsning och

befrielse från alla ok som tynger och binder.

Budskapet som med visshet talar om den eviga frälsning Gud har gett oss som en gåva, därigenom att Jesus en gång för alla friköpt oss från träl-domens förbannelse. Det blod som utgöts på Golgata kulle är tillräckligt. Se på Jesus och du får uppleva en sann och

verklig befrielse.

Syster och broder. Håll ut i kampen, var trogen uppgiften och se framåt; Jesus kommer snart! Låt ingenting skymma sikten utan löp framåt på den tävlingsbana som han anvisat oss att löpa för att till sist ur Jesu egen hand få ta emot segerlönen.

"Herrens Ande är över mig, ty han har smört mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blindade, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren." ■

Under mina resor i Europa och Amerika har jag kommit i kontakt med olika trosriktningar. På en av mina allra första resor fick jag veta att det finns en mycket märklig praxis beträffande dopet; dopkandidaten talar om för dopförrättaren vilken sorts dop han föredrar! Pastorn låter sina församlingsbor välja dop! En föredrar nedsänkingsdopet, en önskar att få sin hjässa begjuten med några få droppar vatten, och får det.

När vi tror på Herren är vi ett i Herren. Det är dyrbarare än när människor från olika grupper kommer samman, det är bara samlingar. En tro, ett dop – det är enhet. Det är mer än bara sammankomster, det är sann gemenskap. Just det väl-signar mig till och med mer än att få undervisa, när jag är tillsammans med vännerna i Maranataförsamlingen. Vi tillhör samma andliga familj. Enhet i Herren är underbart. Även när vi kommer från olika delar av världen, så är hjärtats tro densamma.

Vi skall fundera lite på vad människor tror och tänker ute i världen med avseende på dopet; dopet i vatten och dopet i den helige Ande. Det finns olika tolkningar av de här uttrycken, det är därför man runtom i världen ofta har olika så kallade dop. Men Bibeln är väldigt klar och entydig när det gäller vad som är dop i vatten och vad som är dop i den helige Ande.

Allt Bibeln undervisar oss om måste vi ha mod att ta till oss och dela med oss av det. Vi behöver inte gömma oss, vi behöver inte frukta. Det Guds Ord säger oss är sanningen, och den skall vi ge rum för och förmedla till andra, oavsett vad dessa må tycka. Den inställningen är viktig för alla troende. Det avgörande är vad Gud har förordnat.

När vi delar med oss av sanningen till människor så kommer en del att bli glada, andra förgäde, andra tröttna, men det är likväl sanningen. När du tror på sanningen, så försök då inte att gömma undan den, för då förfelas den. Var frimodig i din tro, för den kommer från Gud. På det sättet kan du hjälpa den som

...att så uppfylla all rättfärdighet...

Predikan av Nixon Issangya

är redo att ta emot hjälp.

Vi läser i Matteus evangelium 3:11.

-Jag döper eder i vatten till bättring, men den som kommer efter mig, han är starkare än jag, och jag är icke ens värdig att bära hans skor; han skall döpa eder i helig ande och eld.

Johannes Döparen meddelar att han döper i vatten, men att den som kommer skall döpa i helig ande och eld.

Detta skedde för ungefär två tusen år sedan, men än i dag har världen svårt att förstå vad dopet handlar om. Vad är dopet i vatten? Hur förrättas ett dop i vatten? Varför skall man låta döpa sig? Vilken innebörd har detta omtalade dop? Efter flera århundraden är den religiösa världen fortfarande blind. Det är därför den utformar olika sorters dopläror. Den kallar allt för dop. Men Bibeln känner bara till ett dop i vatten.

Förvirring

Under mina resor i Europa och Amerika har jag kommit i kontakt med olika trosriktningar. På en av mina allra första resor fick jag omtalat för mig att det finns en kyrka som har en mycket märklig

praxis beträffande dopet; dopkandidaten talar om för dopförrättaren vilken sorts dop han föredrar! Pastorn låter sina församlingsbor välja dop! En föredrar nedsänkingsdopet, och får det. En önskar att få sin hjässa begjuten med några få droppar vatten, och får det.

Jag blev chockad när jag hörde det. Vi har inte sådant i Tanzania, men i Europa och Amerika förekommer det. Han som berättade det här för mig frågade mig vad jag ansåg om dessa olika dop. Jag svarade med ett ord: *-Förvirring!* Det har ingenting med dop att göra.

Bibelordet lär hur man skall låta döpa sig, det finns inget utrymme för frihet att välja andra dop. Pastorn som låter människor välja tror inte på bibelordet och vet i själva verket inte vad dopet handlar om, förstår inte dess innebörd. Det är därför han överlåter valet åt dopkandidaten.

Låt oss anta att jag kör från Göteborg till Stockholm, möter dig på vägen och erbjuder dig skjuts till Stockholm. Jag frågar naturligtvis inte dig om du vill åka via Malmö... Innan människor förkunnar sanningen om det bibliska dopet så måste de själva känna till denna sanning,

och respektera den. Vi har inga valmöjligheter att praktisera än det ena, än det andra, men vi har möjlighet att tro på sanningen.

Tro och lydnad

Låt oss läsa Matt 3:13-15.

-Därefter kom Jesus från Galiléen till Johannes för att låta sig döpas av honom; men denne ville hindra honom och sade: 'Jag behövde döpas av dig, och du kommer till mig!' Då svarade Jesus och sade till honom: 'Låt det nu så ske; ty det höves oss att så uppfylla all rättfärdighet.' Då tillstod han honom det.

Här gick Jesus hela vägen till Jordan. Johannes blev chockad, för han visste att här kommer den levande Gudens Son. Han var faktiskt inte beredd att döpa Jesus, men Jesus förklarade att detta var tillvägagångssättet när all rättfärdighet skulle uppfyllas. Det var skälet. Först tror vi, sedan lyder och handlar vi.

I den kyrka jag först tillhörde skvätte de vatten på mig, men jag blev kristen när jag tog emot undervisning och omvände mig från mina synder. Sedan lät jag döpa mig.

Det finns en målning av Jesus där han står tillsammans med Johannes Döparen nere i Jordanfloden. Båda är nere i floden, Johannes har en liten skål att ösa med, och han skvätter vatten på Jesus. Den tavlan hängde i min första kyrka. Jag funderade på det där, och frågade de människor som jag hade runtomkring mig varför Jesus och Johannes måste kliva ner i vattnet. Man behöver inte kliva ner i en flod för att skvätta vatten på någons huvud.

Men eftersom Bibeln lär att Jesus klev ner i floden, och de religiösa vet detta, så förmedlar de medvetet en halvsanning. Jesus var nere i vattnet, men ändå skvätter Johannes vatten på honom. Det fanns väl ingen anledning för Jesus att gå ner i floden för en sådan dopakt. Varför sökte han sig då till Jordan? Han kunde ha varit i Jerusalem eller var som helst och instruerat Johannes att komma till honom och droppa vatten på hans huvud. Han var ju Guds Son.

Jag upprepar: Varför var det en nödvändighet för honom att ta sig hela vägen till Jordan och gå ner i floden? Han

gick hela vägen för att utgöra ett föredöme och för att uppfylla all rättfärdighet. Det är otvetydigt.

Människor säger att jag blev döpt när jag var en liten baby, med andra ord att jag blev döpt innan jag visste någonting om andliga ting. Barndöpt. Men det är inget dop. Det sanna dopet är för dem som har omvänt sig. Den som tror och bliver döpt, han skall varda frälst. Först tron, sedan dophandlingen.

Människor säger sig vara frälsta, men vill inte låta döpa sig. De känner inte sanningen och fullheten. Om du är frälst och hungrar efter verkligheten i Guds Ord, då nöjer du dig inte med en ringa del av sanningen, men du vill söka fullheten.

Det finns förkunnare som har försiktighet som främsta princip, men vadhelst Gud lär oss skall vi kategoriskt förmedla. Vi behöver inte underhålla människor, underhållning har ingenting med Guds rike att göra. Vi skall förmedla sanningen. När vi har förmedlat sanningen så är avgörandet sedan en sak mellan Gud och den som har hört Ordet. Då har de tillräcklig kunskap för ett ställningstagande, för att bejaka eller förneka.

Vi får inte missleda människor genom att predika halva sanningen, för då uppstår förvirring. Varför är många i de kristna leden förvirrade i dag? De känner till delar av Guds Ord, men känner inte fullheten! De söker efter någonting annat, för i deras hjärtan finns fortfarande ett tomrum.

När vi talar om dopet i vatten tänker människor i första hand på vattnet, i stället för på dopets innebörd. När jag började predika i min hemby och började förrätta dop, kom människor från min forna kyrka och frågade varför jag döpte om människor. Jag svarade:

-Jag döper inte om dem, de var aldrig döpta.

-Jo, vi döpte dem förut, till och med du är döpt hos oss, invände de. -Nej, framhärdat jag, -ni skvätte vatten på mig tre gånger, men när jag vände om från mina synder och steg ner i vattnet, då blev jag döpt. Det är det bibliska dopet. Det var mitt första dop, och enda.

De talar om vatten, men inte om hur vattnet används vid doptillfället. I ett glas kan jag ha vatten. Om jag går till en flod

och hämtar vatten i ett glas så är det "vattnet", men förut var det en flod. När man tar en liten del av floden så ändrar vi till och med namnet på det. Du kan inte kalla vattnet i ett glas för "floden", för du har åtskilt det från floden, så det du har i glaset är nu bara vatten.

Dopet är inte att använda vatten efter eget gottfinnande. Det gäller att inse innebörden av dopet innan man döper.

Dop i vatten och ande - samma grundläggande princip

Vad är dopet? Det är att omslutas av vattnet! Det handlar vattendopet om. Inte att använda vattnet, men att vara i vattnet. När vi inser vad dopet handlar om, då förstår vi också innebörden i uttrycket "dopet i den helige Ande". Det har samma innebörd som dopet i vatten. Det är samma grundläggande, gudomliga princip. Förstår jag inte det ena så förstår jag heller inte det andra. Om jag inte inser vattendopets innebörd, så blir andedopets innebörd också fördold för mig.

Om jag har lärt mig att vara i vattnet, så förstår jag också hur jag skall vara i den helige Ande. I många grupper råder begreppsförvirring.

-Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända. Apg 1:8.

Jesus ger sina efterföljare ett dyrbart löfte. Dopet i den helige Ande är ett löfte om kraft! "...undfå kraft..." Löftet om kraft är en hemlighet!

Självfallet har vi tecken. I Apg. 2 och på andra ställen. De som blev döpta i den helige Ande uppvisade ett tecken, tungomålstalendet. Det är bibliskt, men hemligheten är djupare än och åtskild från tecknet. Kraft... Var frimodig, göm dig inte, var inte rädd för att människor skall ta anstöt av din andeuppfyllelse, låt kraften komma över dig och - vittna! Det hände på pingstdagen.

Lärjungarna uppfylldes av Anden, de döptes i den helige Ande. Så stod Petrus upp och började vittna. Han fruktade inte. Folk trodde att de var druckna. Petrus brydde sig inte om det. Han undervisade dem och förklarade att det var inte som de menade.

Hans avsikt var inte att behaga, men att förmedla sanningens ord. Åhörarna trodde, och lät döpa sig i vatten. Tusentals människor... Varför? Petrus hade blivit uppfylld av den helige Ande. Kraften var hemligheten.

I Skriften läser vi om att bli *uppfylld* av den helige Ande och att *döpas* i den helige Ande. Det föreligger ingen väsensskillnad mellan dessa företeelser, men gradskillnad. Ändå har uppfyllelse och dop en och samma innebörd.

När vi ska döpas i vatten, så går vi ner i vattnet. Det är någonting mer än att fylla, det är ytterligare ett steg. Jag kan fylla ett glas med vatten och fortsätta att fylla tills det är fullt, men Anden känner inga sådana begränsningar. Det är som med vattnet i floden, det skiljer sig från vattnet i glaset. Det i glaset är begränsat, jag kan dricka allt vatten i glaset, men inte allt vatten i floden, jag kan fylla glaset med vatten, men om vattnet rinner på hela tiden, så blir glaset så småningom överfullt och flödar över av vatten.

Om jag tar glaset ner i floden så kan det bli nedsänkt i floden. När vi blir döpta i den helige Ande så använder vi inte den helige Ande, vi blir upptagna och över-sköljda av den helige Ande.

I många kyrkor hanterar man dopet i den helige Ande som man hanterar vattendopet. I stället för att *vara* i vattnet så vill man ha en begränsad del av vattnet och använda det efter eget gottfinnande och kallar det vattendop. Likaledes med den helige Ande, man vill ha en begränsad del.

Om jag tar vatten från floden och häller i glaset så kan jag göra med det vad jag vill. Det är ju en så ringa del av floden. Det är åtskilt från det sammanhang där det egentligen hör hemma.

Andens liv och fullhet

Om du går till floden så tar du inte med dig ett glas, men du hoppar ner i floden. Du kan inte leda floden, floden leder dig. De religiösa vill äga den helige Ande, men de vill inte att den helige Ande skall leda dem. De vill tala tungomål, men inte kontrolleras av Anden.

-Ty alla de som drivs av Guds Ande, de äro Guds barn. Rom 8:14.

I många kyrkor talar man om den helige Ande, men varför är dessa kyrkor så olika varandra? Jo, för att många av dem söker inte den helige Ande, men valda delar av Andens liv, det som de

tycker om och uppskattar. Men det är inte Andens fullhet.

Gud vill att vi skall bli fyllda av Anden på ett sådant sätt att det flödar över - *döpta* i den helige Ande! Då finns ingen annan utväg än att helt underordna sig den helige Andes ledning. När vi döps i den helige Ande så blir han vår vägvisare, och han leder oss ingen annanstans än till sanningen. Han påminner oss om vad Jesus har sagt.

När vi låter oss ledas av den helige Ande och tagit steget ut i Anden, då är vi inte längre våra egna, vi kommer inte längre att gå vilse, för den helige Ande har blivit vår hjälp.

Folk som lever i religionen vill inte ha den helige Ande, för de har redan sina respektive kyrkors traditioner. När den helige Ande kommer så respekterar han inga traditioner, han bryter fastmer ner dem. Människor vårdar sina traditioner, men man kan inte ha både Andens liv och traditionerna.

Traditionen måste offras och Anden ta över ledningen. Traditionen är döda former. Men Anden är liv, han leder till hela och fulla sanningen.

Jesus utlovade kraft. Vad är kraft och vad behöver vi den till? I oss själva är vi svaga, men Jesus vill se oss som övervinnare. Anden är en verklighet. Den helige Ande är vår kraft. Vi behöver inte bara undervisning om hur man vittnar, men vi behöver *kraft* för att göra det. Då kan vårt vittnesbörd höras i sammanhang där vi tidigare led nederlag på grund av försaghet.

Ibland möter vi människor som säger sig tro och har Anden och dess tecken, men de smusslar med sanningen om dopet i vatten och andra fundamentala sanningar. De tvekar när det gäller att stå för ett budskap som kanske kan uppfattas som inopportunt. De har ingen kraft. De har en ringa del av den helige Ande, de talar i tungor. För dem räcker det. Men hur är det med hemligheten, hemligheten som är kraften att våga vittna och förmedla sanningen?

Det är sant att andedopet åtföljs av tecken, men det är bara en del av helheten. Självklart talar vi tungomål när vi är fyllda av den helige Ande, men vi vill inte bara ha tungotalet; vi vill ha Andens fullhet! Andens hemlighet är kraften! Genom kraften blir vi övervinnare. ■

Vad är dopet i vatten? Hur för-rättas ett dop i vatten? Varför skall man låta döpa sig? Vilken innebörd har detta omtalade dop? Efter flera århundraden är den religiösa världen fortfarande blind. Det är därför den utformar olika sorters dopläror. Den kallar allt för dop. Men Bibeln känner bara till ett dop i vatten.

Foto: Tommy Jacobson

Dagens Nyheter hade nyligen en uppmärksam artikelserie om "Ordning på ungarna".

Den handlar om "vuxnas auktoritet och ansvar, om barnuppfostran som en gemensam angelägenhet."

Och så citeras en hel del uttalanden av vuxna, som ser situationen i ungdomsvärlden katastrofal.

Vi publicerar några axplock. Många upplever situationen katastrofal och ropar på korrekationsmedel.

Lagstiftningen förvirrar föräldrarna, som inte vågar använda sin auktoritet.

DN. Stockholm/Spor

"Ibland säger jag till mamma och pappa: 'Om du rör mig ringer jag polisen', bara för att de ska sluta skälla och bli lite radda."

"Förr respekterade barn en vuxen. Det gör de inte längre, för de har inga vuxna omkring sig."

"Jamen man kan bli nedhuggen! Jag kan inte köpa det argumentet. En vuxen måste kunna freda sig mot en 10-åring."

"Alla barn v gränser. Bar aktar vuxna inte kan s gränser"

"Man kommunicerar med barnen några minuter per dag, resten är uppmaningar och tillsägelser, tv:n står på, som barnvakt."

"Ungarna ber en bara dra åt helsike. Till slut ger man upp. Jag säger inte till en 7-åring längre."

-Det skrämmer mig att föräldrar inte längre har tid med sina barn. Det gäller oavsett social status. Barnen lämnas allt tidigare och hämtas allt senare.

(En barnläkare)

-Barnen hotar föräldrarna med polisen eller socialen och när föräldrarna inte känner till något annat sätt att vinna respekt på abdikerar de och lämnar barnen åt sitt öde. Vi står hjälplösa inför det här problemet.

(En socialsekreterare)

Klipp ur Dagens Nyheter's artikelserie den 11-14 april 2000.

-Kan det bli värre?

I samband med att lagen om förbud mot aga togs i Sverige, gav Arne Imsen ut boken "KÄRLEKSFULL AGA ELLER KRÄNKANDE MISSHANDEL". Det var 1991. När nu man allt mer ser den lagens förödande konsekvenser i samhället, kan det vara på sin plats att påminna om det aktuella budskap som då fördes fram.

Text: Arne Imsen

En utredning som ska bilda underlag för en lagstiftning om familjernas relationer, och därmed skapa förutsättningar för en förblivande sammanhållning, står det: "Vår familjerättsliga lagstiftning har i sina huvuddrag kommit till i en tid då släktbanden för flertalet människor varit den viktigaste garantin för social och ekonomisk trygghet. Familjerelationernas och familjebandens betydelse som trygghetsfaktor förändras emellertid successivt under inflytande av samhällsutvecklingen i stort."

Är detta sant, då finns det sannerligen anledning att bromsa upp den utvecklingen innan det är för sent. Å ena sidan pekar man på historiska förhållanden då samlevnadsformerna dominerades av hemmets inflytande. Vidare säger man att den tiden är förbi.

Nu vill man inte bara bejaka detta faktum, utan också skapa en ny lagstiftning som legaliserar samlevnadsformer som den nya situationen kräver. Så småningom hamnar man i den situationen i sambo- och hamboformer, att barnen inte vet vilka som är deras föräldrar, därför att de blivit uppfostrade på institutioner av föräldrar som samhället valt åt dem.

Kan det bli värre? I varje fall inte för barnen. Detta är definitivt inte barnens bästa. Det är ett sabotage emot barnen, och det är angeläget att protestera emot denna utveckling. Förnuftiga föräldrar gör det frimodigt, genom sin kristna övertygelse.

Nya förutsättningar för familjegemenskap har skapats. Sett från den enskilda

individens synpunkt, innebär samhälls- omdaningens fortgående frigörelse och växande trygghet. Familjen slås sönder, och individen blir fri.

Tryggheten överförs till samhällets institutioner, till ett samhälle som har bärkraft och styrka. Alla får ungefär lika levnadsförhållanden, och möjlighet till social trygghet, arbete, bostad, utbildning, familjebildning eller andra samlevnadsformer.

När det gäller samlevnadsformer, är det inte längre så viktigt att en man och kvinna sammanbor och fostrar barnen. Det kan lika gärna vara två kvinnor eller två män. Gränserna för kärnfamiljen suddas ut, och vi får helt nya former för samlevnad, vilket innebär undergång. En pervers samlevnadsform är uttryck för det kaos man har kämpat fram.

Barnen föräldrarnas åklagare

Vart kommer detta att leda? Kort sagt, till ett fullständigt sammanbrott för hela

kultursamhället. Det är inte bara enskilda individer i familjer som drabbas och attackerar, utan hela kultursamhället.

Församlingen kan inte följa med i denna utveckling. Bibeln säger: "I barn, var en edra föräldrar lydiga i Herren". Barnen är outvecklade varelser, men ändå människor. De värlösa barnen ska underordna sig sina självklara auktoriteter, nämligen föräldrarna, och inte slumpmässigt utvalda samhällsföräldrar. Och det är föräldrar som ska aga sina barn om det är nödvändigt, för att inte kränka dem.

En kristen förälder kan inte vara nöjd med lydnad i största allmänhet. En kristen har ett mål, och det är : *Lydnad i Herren*. Motiv, substans och mål: *LYDNAD i Herren*.

Man vill inte längre acceptera att barnen står under föräldrarnas förmyndarskap, och därför försöker man upplösa både emotionella och juridiska förhållanden som bildar grunden för familjen. Föräldrarna har sedan inte längre möjlighet att agera som sådana, och barnen ges juridisk kompetens att vara föräldrarnas angivare och åklagare.

På samma sätt som föräldrarna kan skilja sig, så har barnen rätt att skilja sig från sina föräldrar. Detta sker genom att barnen kan vända sig till personer som utbildats för uppgiften att vara barnens ombudsmän i förhållande till föräldrarna. Och snart har vi den situationen att barnen är föräldrarnas åklagare. Vilket hem vilken atmosfär!

Det finns ingen möjlighet för normala människor att leva under sådana förhållanden utan att stälsätta sig och brutaliseras, eller avtrubbas och resignera. Med den nya lagstiftningen är det kriminellt att fostra sina barn utifrån bibelns anvisningar. - - -

Rehabilitera familjeinstitutionen; återge föräldrarna det stöd och den makt som ger dem reella möjligheter att upprätthålla föräldraauktoriteten och utöva dess myndighet inom familjens gränser med ostörd integritet och utan ovidkommande inblandning från rivaler i offentliga maktcentra!

En moteld

Det är nödvändigt att barnen redan på en tidig nivå får naturliga relationer till

föräldrarna. De behöver social och intellektuell träning, och alltsammans har sin grund i hemmet. Samhället kräver produktionsfaktorer eller konsumenter, men där ställer vi oss avvisande. Vi måste gå vår väg.

Uppgiften är stor, och vi måste lära oss att prioritera, sätta upp rätta mål för fostrargärningen. Utbildning är mycket angelägen planering, men än viktigare är det att barnen bildas i en hematmosfär som är kreativ och barnvänlig på ett rätt sätt.

«Hedra din fader och din moder». Detta hör inte hemma i en pluralistisk och demokratiskt jämlikhets värld, där man nivellerar alla auktoriteter, och det betraktas som ett slags förtryck att barnen får lära sig visa aktning och respekt för äldre människor.

Vi måste ta upp kampen *nu*. Jag tror vi blir ganska ensamma, men vi har framtiden för oss, och vi kommer att segra. Vi måste naturligtvis börja med att bearbeta oss själva med Guds Ord. Vi måste skapa våra egna läromedel och bygga upp vår egen undervisningsplan, och uppmuntra varandra att handla i överensstämmelse med vår övertygelse. Då kanske det till och med är nödvändigt att sätta sin egen sociala good-will på spel för barnens skull. - - -

Nu kommer vi emellertid med bibeln i hand och vill fostra våra barn efter Guds Ord. Det intresserar oss inte att det är förbjudet. Man måste lyda Gud mer än människor. Prioriteringen är självklar. Vi säger nej till kejsarkult och statskult, men ja till Herren Jesus Kristus.

Vad som är viktigt för oss i den här tiden är att tända en moteld mot alla de influenser som massmedia, litteratur och annat påverkar barnens sinnen med. Den enda

moteld som är värd namnet är Guds Ord.

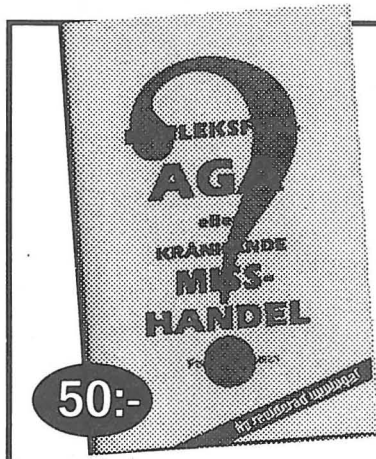
Samtidigt med modersmjölken bör man ge barnen Guds eget Ord i form av bibelläsning, mötesbesök, böner, sånger, samtal och aga. Det ger barnen en stabil grund att stå på, och dessutom en möjlighet att få frälsning och tjänst för Herren Jesus Kristus.

Guds Ord gör det möjligt för människor att komma till tro på honom, ty det överbevisar dem i deras hjärtan. Men då måste de möta kunskap på ett naturligt sätt, vilket bäst sker hemma. Föräldrarna måste visa barnen vad Skriften säger; sätta sig ned och läsa bibeln med dem. Det kommer att bära frukt. Tillsammans med föräldrarnas böner, kommer denna kunskap att fortplantas och levandegöras genom den helige Ande, och barnen kommer att födas på nytt till ett levande hopp.

Det är inte de kristnas uppgift att utrusta världen med tekniker, byråkrater, producenter och konsumenter, nej, deras uppgift är att fostra fram kristna personligheter. Det är inte heller deras uppgift att skaffa en trygg och säker framtid i tiden, utan att hålla kontakt med evigheten, så att barnen får klart för sig att de inte är daggdjur, utan evighetsvarelser på väg mot evigheten.

Om Jesus får vara i centrum i våra familjer, kommer vi att få en grupp människor som åter bär upp namnet *läsare*. Människor som forskar i den heliga Skrift, och framför allt lever upp till det som står.

Vi handlar inte av politiska skäl, utan för att Ordet säger att vi ska handla så. Vi följer vår kristna övertygelse. Det är inte för att vara intressanta eller exklusiva, utan för att följa en helig tradition, förankrad i Nya Testamentet, eftersom vi hör hemma i en helig succession. ■

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Första upplagan av denna bok kom ut 1991. Arne Imsen beskriver hur utvecklingen inom familjelagstiftningen leder till ett angiverisystem och att "barnens rätt" ska tillvaratas av socialtjänstemän och polis. Nu kan konstateras att den samhällsutveckling han varnar för, allt mera tar form i dagens kontrollsamhälle.

BMC-förlag, Box 201 34, 161 02, Bromma
Tel: 08-98 56 83, E-mail: bmc@maranata.st

Möten och konferenser**FÖRSAMLINGEN**
- ett annorlunda folk!**15-23 Juli 2000 Dagl. 11, 15, 19****Bällstav 100, Bromma, Info. 08-98 56 83****Aktuella ämnen:**

- ✓ *Samfundsväsendet*
- ✓ *Subventionerna*
- ✓ *Urkristen mission*
- ✓ *Jesu tillkommelse*

Medv. Folke Jacobsson, Tage Johansson, Hans Lindelöw, Jan-Egil Hafsahl, Berno Vidén, Kjell Roos, Yngve Stenfeldt, Tage Nilsson, Ulla Näsholm m fl

MARANATA!*Du vår Herre kom!*

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Tältmöten i pingst!

Välkommen till maranata-tältet i UPPLANDS BRO centrum
Väckelse- och frälsningsmöten kl 19.00 varje kväll 3-12/6

**Möten varje vecka på
Bällsta MissionsCenter:**

- Tisd 12 & 19 Bibelstudium
- Torsd 19 Bön och bibelläsning
- Lörd 19 Troendemöte
- Sönd 11 Guds Ords förkunnelse
18 Väckelsemöte!
- Vard 12 Bön och bibelläsning

Adress till möten och konferenser:

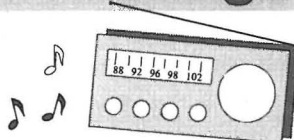
Bällstavägen 100, Bromma, Stockholm.
Kommunala färdmedel: Buss 112 el. 113, hållplats Solvalla.

För mer information:

Tel. 08-98 56 83
Mail: moten@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

BÄLLSTA TAXI
Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

**Sthlm-
Arlanda
340:-**

08-28 25 22*Tryggare kan väl ingen fara...***Radiosändningar****Stockholm, 88 Mhz**

Dagligen 8.00-8.30
Månd. 18.00-19.00
Onsd. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd. 20:30-21:30

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd. 21.00-22.00

Möteskassetter**Sö 000116**

- ☐ 11.00 Ett annat folk, B Vidén predikar
- ☐ 18.00 Väckelsemöte, Avsked av fam. Berno Vidén inför resan till Dominikanska Republiken

Ti 000118

- ☐ 19.00 Vårt evighetshopp
Bibelstudium, Berno Vidén

Sö 000123

- ☐ 18.00 Väckelsemöte. Börje Hoff, Stig-Erik Westman, Asta Olausson, Hans Lindelöw. Mötesledare Folke Jacobsson. (OBS! Månadens kassett januari -00)

Ti 000125

- ☐ 12.00 Bibelstudium, Peter Ushva

Sö 000130

- ☐ 18.00 Väckelsemöte, Barbro Schröder, Roger Lindroos, Mikael Eliasson, Peter Ushva, Mötesledare Emanuel Johansson

Ti 000201

- ☐ 19.00 Jesus har övervunnit världen
Bibelstudium, Folke Jacobsson

Lö 000205

- ☐ 19.00 Missionsmöte, Emanuel Johansson, Paulus Eliasson, rapporterar från resa till Tallin, Stina Fridolfsson från Santo Domingo. Folke Jacobsson leder

Sö 000206

- ☐ 11.00 Bönens kraft, Peter Ushva
- ☐ 19.00 Väckelsemöte, Stina Fridolfsson, Lisa Wikström, Hans Lindelöw, Folke Jacobsson. Roger Lindroos leder

Ti 000208

- ☐ 12.00 Bibelstudium, Tage Johansson
- ☐ 19.00 Bibelstudium, Tage Nilsson

Sö 000213

- ☐ 11.00 Folke Jacobsson predikar

Ti 000208

- ☐ 19.00 Förvaltare av evighetsvärden
Bibelstudium, Tage Nilsson.

Sö 000220

- ☐ 11.00 Bibliskt dop, Förkunnelse av Folke Jacobsson.

Böcker Alla böcker av ARNE IMSEN 50:- + porto

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelsebooken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga. Aktuell apropå krisstödsutredningen (SOU 1998:113)

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukad mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Midnattsropet får inte tystna...

Det finns en hel del av tidningen Midnattsropet kvar. Välkommen att beställa. Det finns t ex temanummer och speciella artiklar över olika ämnen: ekumeniken, partipolitiken, försam-

lingen och idrotten, kulturlivet, artisteriet - osv. Vi hjälper gärna till att söka fram artiklar i olika ämnen. Välkommen med din förfrågan via telefon, mail, fax eller brev!

Månadens kassett

Årsprenumeration 250:-

Väckelsemöten - Bibelstudier - Radioprogram

"Låt Kristi Ord rikligen bo ibland eder!"

Vill Du varje månad ha inspelningar från Bällsta MissionsCenter direkt hemsänt?

Du kanske är hindrad av geogra-

fiska eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd m.m.

Möteskassetter

Alla möteskassetter 10:- + porto

(OBS! En del möten 2 kass)

"Det är saligt att samlas i tron!"

Alla möten på Bällsta MissionsCenter finns inspelade på band. Bibelstudier, väckelsemöten, informationsmöten, Guds Ords förkunneelse osv.

I tidningen Maranata kommer vi ofta att ha listor över möten från konferenser och bibelskolor, du kan också beställa förteckningar.

www.maranata.st

Allt material från BMC finns också utlagt på vår hemsida.

Där kan du läsa mer, titta och beställa. Välkommen!

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Himlen jublar!
- ☐ Den dubbla strömmen!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer! Arne Imsen sjunger med församlingen

Studioinspelningar:

- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger

OBS! Just nu är vår kassetmaskin på översyn. Vissa beställningar kan därför dröja. Men de kommer!

Adress

Bällsta Media Center

BOX 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08-98 56 83

Fax: 08-98 21 39

E-mail: bmc@maranata.st

Hemsida: www.maranata.st

Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5

HOTELL

1/2 landningsbana
från Bromma flyg!

E. 570:- inkl frukost
D. 680:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)

08-627 55 55

-För prisets och miljöns skull!

Att fullborda kallelSENS bud

Tänk — du kan påskynda Herrens dag
Den stora och underbara
Då Jesus på himmelens sky
Skall hämta sin blodköpta skara
Längtar du möta din Frälsare kär
Du en gång valde att följa
På försakelsens väg i glädje och tro
Om ock genom eld, storm och bölja.

Tidstecken visar — det lider mot natt
Då arbetets tid är förti
Ingen kan längre nås av Guds ord
Man valt att i synden förbli
Men ännu det finns en kort liten tid
Att fullborda kallelSENS bud
En tynande veke kan åter bli
En lågande eld inför Gud.

Att brinna av kärlek! — Då måste du fly
Från allt som vill släcka din glöd
Blott i Hans närhet du redskapet blir
Som räddar en själ från död.
En fulltattig skara då snart skall nå
Sin Brudgum som himmelsk brud
Om du i trohet tätt går i Hans spår
Segerkransen du får av din Gud.

Ulla Johansson

